

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 13.7.2004.ГОДИНЕ**

Председник већа: Констатујем да су на главни претрес дана 13. јула са почетком у 10,14 часова пред већем Посебног одељења Окружног суда у Београду, Београд, Устаничка бр. 29, судница бр. 1. у кривичном предмету са службеном ознаком КП. бр. 5/03 окривљеног Милорада Улемека и др. због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из чл. 136. Основног кривичног закона, кривично дело убиство представника највиших државних органа из чл. 122. Основног кривичног закона и др. по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС бр. 2/03 од 21. августа 2003. године пред већем у саставу судија чланови већа Ната Месаровић и Милимир Лукић, судија Марко Кљајевић, председник већа, са записничарем Љиљаном Атлагић, приступили заменици специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћници породице председника владе Републике Србије др Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић и Срђа Поповић, пуномоћник мајке погинулог председника владе Републике Србије др Зорана Ђинђића Миле Ђинђић, адв. Радивоје Пауновић, пуномоћник ошт. Милана Веруловића адв. Варија Банић, окривљени Милорад Улемек са браниоцима адв. Момчилом Булатовићем, Слободаном Миливојевићем и Марком Миливојевићем, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, браниоци окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Александар Поповић и Слободан Миливојевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Оливера Ђорђевић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац адв. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог Јуре адв. Александар Зарић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем, окр. Саша Пејаковић са браниоцем адв. Гораном

Петронијевићем, окр. Бранислав Безаревић са браниоцем адв. Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Председник већа: Настављамо са извођењем процесне радње саслушања првоокривљеног Милорада Улемека. Нека приступи пред судско веће ради постављања питања од стране судског већа.

Председник већа: Ја као председник већа за сада више немам питања, евентуално током процесне радње саслушања задржавам право и могућност да поставим питања ради разјашњења навода из одбране окр. Милорада Улемека. Право на постављање питања првоокривљеном Милораду Улемеку има судија члан већа Милимир Лукић. Изволите.

Члан већа Милимир Лукић: Ког датума сте пензионисани?

Окр.Милорад Улемек: Не могу тачно да одредим датум зато што се то десило онако под мало чудним околностима. Да би то разјаснио морам да наведем да онога дана када сам дао оставку начелнику Службе државне безбедности Горану Петровићу тада нисам потписао никакав папир. Тек касније када сам се вратио из Грчке у земљу био сам позван у седиште службе на Институту безбедности где ми је тадашњи начелник службе Андрија Савић рекао да с обзиром да су они донели једну одлуку да ме по тој некој заслуги пензионишу онда оно што сам ја рекао да дајем оставку не би било сврсисходно него да треба да потпишем тај споразумни раскид, прекид радног односа где је мени ту дат тај папир да потпишем. Међутим, на том папиру је, како да кажем, за то време антидатиран датум те сам ја онда потписао тај споразумни раскид радног односа. Управо је био датум наведен оног дана када сам начелнику био дао оставку. После једно пар дана опет сам био позван и ту су ми предочени ти папири за пензију, међутим ја сам ту рекао да не желим да примам ту пензију већ сам се те пензије одрекао добровољно и рекао да се та моја пензија даје у фонд који је био основан при МУП-у за

погинуле полицајце за школовање њихове деце. Значи то је било пролећа 2002. године али сам само хтео ово да појасним због тога што ту има неколико тих папира па да не би дошло до те забуне.

Члан већа Милимир Лукић: Поменули сте сада Ваш повратак из Грчке, а и у својој одбрани сте то исто говорили. Ко је донео одлуку да Ви добијете обезбеђење састављено од припадника јединице за специјалне операције по Вашем повратку из Грчке?

Окр.Милорад Улемек: Министар Михајловић.

Члан већа Милимир Лукић: Ко је одлучивао о персоналном саставу тог обезбеђења?

Окр.Милорад Улемек: О томе је одлучивао вероватно начелник тог одељења за безбедност, с тим што бих овде напоменуо да то обезбеђење које је мени тада придодато, један део тих момака је већ био раније у мом обезбеђењу док сам ја вршио функцију команданта јединице за специјалне операције, а овај остали део, ову осталу попуњу, су вероватно они донели по тим њиховим критеријумима, везано шта су ти момци радили у том одељењу, па је вероватно тако та одлука донета.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је вршена безбедоносна процена и да ли сте Ви упознати са том проценом? Значи Ваша безбедоносна процена, том приликом када сте се вратили из Грчке?

Окр.Милорад Улемек: Ја претпостављам да јесте, због тога што је мени обезбеђење и додељено, због тога што сам ја на неки начин како ми је презентирано, и био угрожен. Међутим, ја бих овде напоменуо да је та нека безбедносна процена везано за моју безбедност, вршена и док сам раније био у служби, те је Служба на основу тих својих оперативних података донела закључак да се мени додели то обезбеђење, јер су сматрали да сам угрожен због свега онога што сам радио, у тој, да кажем, својој некој каријери, по ратиштима и у служби и тако даље, те сходно томе, верујем да је та процена само настављена и још вероватно нечим продубљена, оно што се каже, поткована неким другим оперативним подацима.

Члан већа Милимир Лукић: Помињете угроженост. Да ли је та угроженост по тој процени била само у земљи или и у иностранству?

Окр.Милорад Улемек: И у земљи и у иностранству.

Члан већа Милимир Лукић: Пошто сте боравили у Грчкој да ли је и тамо неко Вас обезбеђивао?

Окр.Милорад Улемек: Па није ме тамо нико обезбеђивао, с тим што могу да кажем да сам тамо приметио, у том делу где сам ја станао, око те зграде, да, како да кажем, приметио сам неке особе за које сам претпостављао да припадају тим неким грчким безбедносним структурама, а то могу да закључим из тога, јер ово што сам помињао да сам био у контакту са одређеним структурама, доле у Грчкој где су они на неки начин паушално провукли да не треба да се бринем за своју безбедност, већ да то, нису рекли да они о томе воде рачуна, али ја сам то тако разумео. Значи, да оно што се каже да сам им на оку.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је некада Ваше обезбеђење које је Вас обезбеђивало и интервенисало, у смислу да Вам заштити живот или нешто друго. Да ли Вам је некада конкретно био угрожен живот?

Окр.Милорад Улемек: Не. Никада није.

Члан већа Милимир Лукић: Или породици?

Окр.Милорад Улемек: Не. Никада. Што се каже нисам имао неку конкретну ситуацију да смо приметили да неко хоће да угрози мој живот.

Члан већа Милимир Лукић: Хоћете ли рећи нешто више о инциденту о коме сте говорили првог дана одбране, а везано је за потезање аутоматског оружја од стране обезбеђења Душана Спасојевића? Значи ко је учествовао у инциденту и на који начин?

Окр.Милорад Улемек: Како да кажем, то није био инцидент, то је са наше стране гледишта, односно са гледишта стране начелника тог безбедносног одељења при јединици, које је контролисало тај део људи, значи, са његове стране, то је био инцидент због тога што је он добио информацију, како је мени пренео, да приликом једне вожње Душана Спасојевића недалеко, у близини тог Тржног центра, Душан Спасојевић је тражио од тих момака да приђу једном возилу...

Члан већа Милимир Лукић: Мислите Тржног центра Шилерове, јел тако?

Окр.Милорад Улемек: Да. Шилерове. Да приђу том једном возилу и да легитимишу то неко лице које је њему било сумњиво, те су

ови момци изашли са аутоматским пушкама и пришли том лицу, што њима уопште није било у опису радног места. Они нису имали шта да легитимишу никога, поготово не у граду, пошто је то град Београд, да излазе из тих возила са аутоматским пушкама, јер сам ја објаснио какав је био протокол, и какво је било њихово задужење, везано за употребу кратког и дугог наоружања.

Члан већа Милимир Лукић: Сад сте рекли да је Душан Спасојевић наредио обезбеђењу, значи припадницима ЈСО да оду и легитимишу одређено лице. Да ли је у опису њихових послова, значи обезбеђивања, примање наредби од Душана Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Не. Не знам да ли сам рекао наредио, али тражио је од њих, није свакако могао да им изда наредбу у смислу наредбе, али је тражио од њих, не то није било, он није имао право да тражи такве ствари. Међутим вероватно ти момци понесени целим тим послом, пошто су толико били уз њега, вероватно су поступили инстинктивно, значи да предупреду можда ту неку могућу ситуацију коју они нису приметили, а он је приметио. Међутим, када је после стигао извештај, начелник одељења безбедности је одмах реаговао и направио један брифинг са тим људима, указао им тачно, поновио им оно шта они смеју да раде а шта не смеју да раде.

Члан већа Милимир Лукић: Везано за овај догађај изјавили сте да су припадници Јединице за специјалне операције добили прецизна упутства о правилима поступања, па сте навели да су у возилима поред себе имали аутоматско оружје, али да је оно било намењено за спречавање напада ван града. Интересује ме ко је и на који начин дао прецизно упутство о правилима поступања припадника Јединице за специјалне операције који су обезбеђивали личности?

Окр.Милорад Улемек: То је могао да уради начелник Одељења безбедности или оперативац из тог одељења кога је он задужио.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли су постојале неке инструкције у писменој форми, које би ти припадници проучили, пре него што би деловали у одређеној ситуацији?

Окр.Милорад Улемек: Знате како, с обзиром да је то била... Да. Постојали су, како да кажем, тај један одређени писмени правилник, али који је био рађен за оквир тог Одељења за заштиту личности и објеката у склопу службе. Међутим, ово је била једна ванредна ситуација где се обезбеђивало лице које није било у државним структурама, тако да за тај део не знам да ли је постојало, конкретно, везано за самог Душана

Спасојевића, да ли су постојали ти писмени протоколи, а све остало што се радило у том Одељењу постојао је тачно протокол, шта, како се поступа, у којим случајевима итд.

Члан већа Милимир Лукић: Опт. Саша Пејаковић је дана 19. фебруара 2004. године у својој одбрани рекао да није било писаних наредби или правилника о поступању већ само усмених инструкција непосредних старешина. Сад сте одговорили да је то тако било везано за обезбеђење Душана Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Везано за обезбеђење Душана Спасојевића, не верујем да је било писаних неких правила и инструкција.

Члан већа Милимир Лукић: Али он је био у обезбеђењу и Вашем јел тако?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Члан већа Милимир Лукић: Саша Пејаковић?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Члан већа Милимир Лукић: У октобру месецу 2002. године долази до ротације у обезбеђењу, тако да Саша Пејаковић прелази у обезбеђење Милорада Улемека, а Вук Вукашиновић код Душана Спасојевића. Ко је одлучио о тој ротацији, и да ли је неко одобрио у команди Јединице за специјалне операције? Ко је одлучио о самој ротацији?

Окр.Милорад Улемек: Ја овде морам да се вежем за овај октобар, с обзиром да сам ја ту одговарао председавајућем у једном низу, везано за његово питање када, где и како, под којим околностима, сам се ја сусретао и виђао са Душаном Спасојевићем. Значи не могу тачно да прецизирам да ли је октобар или новембар, али је углавном тај период. Ја сам се везао за тај октобар. А што се тиче одлуке, ја сам се са тим консултовао са тадашњим начелником Одељења безбедности у јединици, због тога, управо што смо можда две недеље или пар недеља пре тога, имао сам тај први, тај неки вербални сукоб са Душаном, управо због тих неких ситуација око Душановог понашања, и ја сам указао начелнику безбедности, ја сам предложио да Вуле Вукашиновић пређе код Душана Спасојевића, а да Саша Пејаковић пређе код мене горе, због тога што у том мом кретању, овај део мог обезбеђења, односно Вуле Вукашиновић је већ био упознат како то функционише, јер смо често

ишли доле у Шилерову, тако да је знао и ове људе доле, знао је како ја размишљам, тако да сам ја мислио да је то једно најпогодније решење, а то је аминовао, одобрио, начелник тог одељења, вероватно консултујући се са тадашњим командантом јединице.

Члан већа Милимир Лукић: Претходног дана у Вашој одбрани сте говорили о помодарству лица која се обезбеђују и установљењу принципа, што веће обезбеђење, већи ауторитет обезбеђиваног лица. Да ли можете Ви да одговорите, који је критеријум да обезбеђење састављено од припадника Јединице за специјалне операције добије Душан Спасојевић, а не рецимо Љубиша Буха Чуме, за кога кажете да је имао већег ауторитета од Душана Спасојевића у једином периоду?

Окр.Милорад Улемек: Видите, с обзиром да је Душану, када је донета та одлука да се Душану Спасојевићу додели обезбеђење, ја нисам био у земљи, био сам у Грчкој, а то му је обезбеђење додељено као што сам рекао на ургенцију Чедомира Јовановића, а по одобрењу тадашњег министра Душана Михајловића, по његовом изласку из затвора. Значи када је изашао из Централног затвора у септембру 2001. године. Који су њихови разлози били, зашто је то било тако, то је била једна њихова процена. Моја је претпоставка да због свих тих контаката које је Душан Спасојевић имао са Чедомиром Јовановићем, вероватно је то он тражио, а овај се сложио са тим због свих тих веза и послова у којима су они били везани. Због чега је Јединица за специјалне операције преузела ту улогу, ја опет претпостављам, због свих оних ранијих контаката, а које сам ја имао директно са Душаном Спасојевићем и са Чедомиром Јовановићем и са свим тим неким људима из тадашње структуре власти, јер су они вероватно ту видели неку блискост и неку одређену комуникацију, те су сматрали да је најбоље да јединица даје обезбеђење Душану Спасојевићу, јер је у то време и Чедомир Јовановић имао обезбеђење од Јединице за специјалне операције.

Члан већа Милимир Лукић: Објаснили сте Вашу улогу у акцији лишавања слободе Слободана Милошевића. Да ли сте ту акцију вршили у униформама Јединице за специјалне операције или у цивилним оделима?

Окр.Милорад Улемек: Ту смо акцију вршили у цивилним оделима, а разлог за то је, ја сам Вам објаснио, како нам је презентирано шта је у ствари било прво наређење тадашњег заменика начелника службе Мијатовића, да ми заправо треба да преузмемо само обезбеђење тог објекта, да би се током вечери, то наређење мењало два, три пута, да би се на крају издало оно фамозно наређење да нападнемо, у ствари да освојимо ту кућу.

Члан већа Милимир Лукић: Поменули сте да сте у акцији носили фантомку.

Окр.Милорад Улемек: Да.

Члан већа Милимир Лукић: Објасните ми функцију тог дела гардеробе.

Окр.Милорад Улемек: С обзиром да, ја сам већ напоменуо да је ту било пуно новинара, пуно цивила, пуно народа, ми смо тада у то време углавном радили врло конспиративно, значи никада се није десило да један припадник Јединице се показује у јавности итд.. Поготово не у таквим акцијама. Значи та сврха фантомке је била само због тога да би се заштитио интегритет и тих људи и јединице да не би доспело у медије, јер као што сви знамо много је било и страних и домаћих новинара. Значи то је било чисто ради заштите интегритета тих људи.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте Ви наредили употребу тог дела гардеробе?

Окр.Милорад Улемек: Да.

Члан већа Милимир Лукић: Када сте у својој одбрани причали о преговорима о одласку дела Јединице за специјалне операције у НАТО бази у Грчкој, на основу којих овлашћења сте водили те преговоре?

Окр.Милорад Улемек: Па сада да Вам кажем неких конкретних овлашћења није било. Међутим, када се то питање поменуло, када смо уопште дошли до једне такве приче, када сам ја схватио да то може да се оствари ја сам са тим био упознао, преко команданта јединице, а мислим да сам чак и лично разговарао са тадашњим генералом Лукићем који је био тада начелник Ресора јавне безбедности и са министром и у једном моменту сам то провукао и покојном пемијеру Ђинђићу. Наш циљ је био с обзиром да Јединица за специјалне операције достигла један свој плафон на овим просторима, нисмо имали више где ни од кога да учимо, наш циљ је био да ту јединицу што више обучимо, информишемо у тим неким новитетима и новим стварима, трендовима који су се дешавали у свету. За то нисмо имали прилику јер сви знамо да су код нас биле дуго година санкције тако да нисмо имали прилику да контактирамо са тим неким страним факторима. На основу тога је потекла та једна идеја да Јединица иде у ту НАТО базу у Грчку због тога што сам ја у овим контактима са овим људима из Грчке уочио једну такву могућност и

тако се родила та идеја која је одобрена од самог Министарства. За све то постоји папирологија и процедура како је то све одрађено и испоштовано. Зашто сам ја ту преговарао? Вероватно због тога што сам ја био неки зачетник те идеје и зато што сам био у тим неким директним контактима.

Члан већа Милимир Лукић: Значи Ви сте и остварили одређене контакте са неким лицима каја су надлежна по тим питањима из НАТО базе, јел тако?

Окр.Милорад Улемек: Не из НАТО базе. Ја сам спојио у свом излагању, ја сам поменуо једног човека који је био у тој доле фирми задужен за ту неку безбедност фирме и тај човек је имао одређене контакте директно са тим људима из те НАТО базе. Ја сам преко њега остварио контакт, а даљи контакт, значи, она конкретна реализација се остваривала директно - Министарство. Ја ту нисам имао више шта да тражим јер је то била нека сад већ званична процедура.

Члан већа Милимир Лукић: У својој одбрани јуче сте о томе причали, објаснили сте однос који је постојао између Вас и Душана Спасојевића. Поменули сте да сте знали да има на располагању више станова па сте затражили један од тих станова да би сместили свог оца у њега. Да ли је за те услуге Душан Спасојевић од Вас тражио нешто за узврат, неку противчинидбу?

Окр.Милорад Улемек: Не. Није никад ништа тражио. Излазио ми је у сусрет по тим питањима.

Члан већа Милимир Лукић: Нисте плаћали те станове?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли Вам нешто значи реч «штек»?

Окр.Милорад Улемек: То значи, то значи скровиште.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте у тим разговорима некада од њих чули, рецимо од Душана Спасојевића реч «штек»?

Окр.Милорад Улемек: Могуће да сам чуо да је провукао пар пута. Рецимо конкретно мислим да сам први пут чуо када је то рекао када се вратио из Грчке 2001. године када сам требао да идем на ово суђење па када ми је он понудио, односно прво ми је понудио Љубиша

Буха Чуме да се склоним у Сурчин, па пошто мени то није одговарало онда је Душан рекао да он има један стан «штек».

Члан већа Милимир Лукић: Сад сте поменули да сте пензију ставили неком на располагање, јел тако како сам разумео? Не примате пензију од министарства, државе?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам ставио то на располагање Фонду за погинуле полицајце за школовање њихове деце.

Члан већа Милимир Лукић: И сада та пензија иде том Фонду јел тако?

Окр.Милорад Улемек: Ја се надам да иде. Ја то никада нисам контролисао, само потписао папире који су стављени испред мене.

Члан већа Милимир Лукић: Када смо код тога, интересује ме Ваше имовно стање. Значи не примате пензију, од чега живите.

Окр.Милорад Улемек: Имам један део уштеђевине који вучем још из легије странаца јер сам тамо штедео новац и дешавало ми се да, да то не буде мало препотентно са моје стране али дешавало ми се доста пута да посредујем у неким пословима као нека гаранција као неки човек од ауторитета где сам за те услуге добијао одређене проценте.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли поседујете непокретности?

Окр.Милорад Улемек: Поседујем стан у кући, у којој живим са супругом и са својом децом на Кошутњаку.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте потписали неку признаницу када сте добили новац од Чедомира Јовановића у згради Владе Републике Србије?

Окр.Милорад Улемек: Не. Нисам.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли још неко о том догађају може да посведочи?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам тај новац добио када је мене Чедомир Јовановић довезао до моје куће. Возили смо се у његовом аутомобилу, он је возио ја сам седео на сувозачево место.

Члан већа Милимир Лукић: Ја сам схватио да је то било у Влади Републике Србије, али могуће је да грешим?

Окр.Милорад Улемек: Молим?

Члан већа Милимир Лукић: Ја сам тада схватио у Вашој одбрани да се тај догађај десио у Влади Републике Србије, у згради владе Републике Србије?

Окр.Милорад Улемек: Не. То се десило у колима када смо отишли из зграде владе Републике Србије. Да ли је то неко од обезбеђења видео, ја се нисам хвалио неком види шта ми је дао Чеда него сам узео ону кесу у руку и унео је у кућу.

Члан већа Милимир Лукић: Тешко могу да прихватим логичну тврдњу да састанак команданта Јединице за специјалне операције са начелником контраобавештајне службе Војске Југославије са темом састанка сарадње Јединице за специјалне операције са специјалном јединицом војске Југославије «Кобре» организује столар Бего. Можете ли ми ову тврдњу учинити логично прихватљивом?

Председник већа: Има реч бранилац окривљеног адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Стављам приговор на овакав начин постављања питања. Унапред се износи закључак и ја молим чланове већа и председника већа да води рачуна о томе јер уколико се унапред износи закључак о одређеној тврдњи тиме судија унапред износи свој закључак о случају а можда и о неким чињеницама. Мислим да ово није дозвољено. Хвала.

Председник већа: Право на изјашњење на приговор на питање члана судског већа судије Милимира Лукића има заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић.

Заменик специјалног тужиоца: Ја одлуку о том питању препуштам већу.

Председник већа: Веће ће након већања одлучити о дозвољености овог питања.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ приговор браниоца окривљеног Милорада Улемека адв. Слободана Миливојевића и забрањује се давање одговора на питање које се сматра сугестивним.

Председник већа: Изволите наставите даље са постављањем питања. Судија Милимир Лукић, члан већа.

Члан већа Милимир Лукић: Ја сматрам да сам остао ускраћен за логику а то не видим да се покушава сачувати оптужени од судијског уверења.

Председник већа: Има реч адв. Слободан Миливојевић.

Адв. Слободан Миливојевић: Председниче, ја Вам се захваљујем што поштујете ред ствари и молим члана већа да такође поштује као и ја ауторитет и председника већа и већа. За време док ја постављам питања или док покушавам да ставим неки приговор ја сачекам да неко изложи своје па тек потом учиним оно што сматрам да треба да учиним. Овакво изјашњење члана већа заиста, да нису измењене одредбе ЗКП, заслужило би да ставим захтев за изузеће овог члана већа јер унапред исказује свој закључак и мишљење о нечему. Мислим да ово није на месту и то је моје виђење и желим да га саопштим.

Председник већа: Добро. Нема потребе за полемиком. Наставите колега са постављањем питања.

Члан већа Милимир Лукић: Још једно питање имам за Вас. Можете ли објаснити мотиве због којих сада када се ситуација изменила живот Вам није у опасности имате могућност да пред судом јавно изнесете истину кроз одбрану, као и своје аргументе и тиме побијете наводе оптужнице, чувате идентитет лица из МУП-а које Вам је како Ви кажете написало поруку, упозорење и тиме спасило живот. Дакле, када је то лице својим радњама спречило противправно деловање што би у крајњој линији за то лице било похвално, а не за прекор или деградацију.

Председник већа: Право на реч има адв. Момчило Булатовић, бранилац окр. Милорада Улемека.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, члан већа уз дужно уважавање, поштовање, и даље наставља да се понаша на начин који апсолутно не приличи позицији коју има. Сада је у постављању питања рекао отприлике да господин Улемек има прилику да када му сада живот није угрожен да се брани истином а он то не чини, што већ наводи на закључак да члан већа има свој став о томе да господин Улемек не говори истину и да штити интегритет неких људи. Његово право одбране је како хоће да се брани и ово што говори он то је истина. Да ли оваквим ставом члан већа већ има свој формиран став у погледу садржине одбране коју је изнео господин Улемек? Хвала.

Председник већа: Пошто сте само дали одређене примедбе које чињенично нису тачне јер пошао је од права окривљеног Милорада Улемек на изношење своје одбране дакле понављао је наводе из његове одбране на моја постављена питања, дакле може разјаснити поново једноставно то питање члану већа који има апсолутно право да постави питање с тим што уопште није никакву сугестију нити је тврдњу чињеничну дао, нити своје мишљење о томе него једноставно понавља суштински питање из ког разлога неће окривљени да ода идентитет лица која су га упозорила и за које он у својој одбрани наводи да сматра да су му сада спасила живот. У том смислу можете одговорити на питање у том контексту као што смо и разумели. Да ли сте га Ви разумели, пре свега да чујемо?

Окр.Милорад Улемек: Да разумео сам. Наравно.

Председник већа: Можете одговорити.

Окр.Милорад Улемек: Питали сте ме разлог због чега нећу да дам имена тих људи. Ја ћу Вам рећи да је тај разлог приватне природе једног мог личног принципа, због тога што гледајући са ове тачке гледишта и закључујући неке одређене ствари које су се дешавале за ових 14 месеци ја сам сигуран да су ти људи били у праву и да су ми спасили живот. С обзиром да је један од тих људи и даље у Министарству унутрашњих послова ја не бих желео да откривањем његовог имена доведем њега у једну врло непријатну позицију јер већ претпостављам шта би се десило, шта ће се десити ако се то име открије у јавности где би разноразни новинари једва дочекали да укаљају и да већ испричају неке своје петпарачке приче везано за тај случај јер по мени је тај човек само урадио, односно њих двојица у почетку један а касније тај други, урадили су само оно што су мислили да треба да ураде и верујте ми сад са ове тачке гледишта су били потпуно у праву. Једноставно то је мој један лични принцип. Нема никаквог питања дал се

ја бојим, не бојим, да ли хоћу да лажем, да ли нећу да лажем. Мој одговор је то је један мој лични став.

Члан већа Милимир Лукић: Ја немам више питања.

Председник већа: Право на постављање питања првоокривљеном Милораду Улемеку има судија члан већа Ната Месаровић. Изволите.

Члан већа Ната Месаровић: У свом неометаном излагању Ви сте објаснили начин Ваше предаје у мају месецу, објаснили сте коме сте се јавили телефоном, објаснили сте да је дошла једна особа по Вас. Да сте сачекали да дође неко по Вас, да би Вас одвезао до МУП-а. Нисам само схватила одакле познајете ту особу и на којим пословима је тада радила?

Окр.Милорад Улемек: Када сам изашао из своје куће, ја сам објаснио да је ту већ била...

Члан већа Ната Месаровић: Јесте. То је све јасно.

Окр.Милорад Улемек: Једна екипа из жандармерије. Они су позвали ту особу пошто је она њима вероватно била шеф, да ли смене, да ли те неке групе у којој су они радили, не знам како је то формацијски код њих постављено. Та особа када је дошла ја сам онда видео ко је особа, момак се зове Влада, не знам како се презива и објаснио сам да га познајем још из доба када је био заменик у тој београдској бригади, заменик код покојног Бошка Бухе. Одатле познајем ту особу.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли сте га помињали да је он учествовао у акцији Јединице приликом хапшења Слободана Милошевића.

Окр.Милорад Улемек: Да. Он је био командовао том једном четом која је склонила онај народ и новинаре од улаза.

Члан већа Ната Месаровић: Испред београдске полиције или као припадник ЈСО-а.

Окр.Милорад Улемек: Не. Он је био испред београдске полиције. Он је био из Јавне безбедности.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Хвала. Интересује ме нешто друго. Када Вас је довео он у просторије МУП-а да ли је утврђиван Ваш идентитет и ако јесте на који начин.

Окр.Милорад Улемек: С обзиром да ме он човек познавао, они су ме довели горе где ме је сачекао начелник СУП-а мислим да се зове Милошевић. Ја сам се представио, рекао сам ко сам, шта сам, како се зovem и укратко испричао шта се десило и они су ме сместили у једну просторију ту поред те канцеларије где сам ја седео неких два и по, три сата. Да ли су они ту утврђивали, вероватно да јесу, пошто ме овај човек зна, препознао ме је да сам то ја. Како и на који начин су они то утврђивали ја стварно нисам онда питао него је касније дошао министар и касније ми је објашњено која је та следећа процедура која ме очекује.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Хвала. Такође приликом изношења одбране у несметаном излагању изнели сте да када сте се нашли у вили «Мир» тамо код господина Милошевића да Вас је ословио презименом Луковић. Сад мене интересује када сте престали да користите то презиме с обзиром да у поступку овде сте Улемек у неким ранијим поступцима за које знам да се воде били сте означени као Луковић и да ли је спроведена и ако знате ко је спровео тај поступак када сте то презиме Ви једноставно рекли нећете користити?

Окр.Милорад Улемек: Пошто сам био ожењен, био сам узео презиме од те своје прве супруге и касније када сам се развео с обзиром да је мени та прва супруга отишла за Канаду, значи тај развод је био мало онако подужи административно. Оног момента када је дошло до званичне папирологије, када је она завршена и када је престао мој брак са мојом првом супругом ја сам се аутоматски вратио на своје презиме Улемек.

Члан већа Ната Месаровић: А на које презиме сте добили чин пуковника?

Окр.Милорад Улемек: На Луковић.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Знате ли ко је финансирао набавку опреме и наоружања Јединице за специјалне операције у току 2001. и 2002. године?

Окр.Милорад Улемек: Као што сам рекао у оној целој причи која се одрађивала са оним пребацивањем хероина где смо ми из јединице требали да добијемо један тај проценат, где сам ја рекао и тражио од ових људи који су били укључени у то, да нас занима, конкретно мене, односно нас занима опрема а не новац, значи ја сам ту дао један списак, после неког времена сам написао списак тих ствари које нас занимају.

Члан већа Ната Месаровић: Не. То ме не интересује. То сте објаснили. Ја само питам глобално да ли је постојао неки програм у оквиру МУП-а Србије који је био издвојен за финансирање ваше јединице или у Министарству финансија? Не питам Вас за овај део. То ћемо касније.

Окр.Милорад Улемек: Извињавам се. Нисамо се разумели. Постојао је програм због тога што.

Члан већа Ната Месаровић: У 2001. и 2002. години? Само ме то интересује.

Окр.Милорад Улемек: Не само у 2001. и 2002. него свих тих година за шта смо ми редовно достављали извештај Министарству унутрашњих послова где смо имали некакву потражњу и на основу тога они су нама испоручивали ту опрему. Зависи колико је новца било.

Члан већа Ната Месаровић: Још нешто ме интересује. Пошто сте помињали у свом излагању онај период хапшења Спасојевића и још оних лица када се Спасојевић налазио у притвору. Интересује ме да ли Вам је било познато да је за пуштање Спасојевића из притвора било понуђено јемство? Ако јесте, знате ли која сума и ко је одредио висину?

Окр.Милорад Улемек: Не. Мени није познато да ли је било неко јемство јер ја тада нисам био у земљи. Нисам био у држави. Да ли је ту неко у том периоду касније када сам ја престао да одлазим у посете Душану Спасојевићу урадио нешто по том питању, стварно не знам и немам сазнања.

Члан већа Ната Месаровић: А да ли Вам је познато да је била подигнута оптужница против Вас због инцидента у «Ступици»?

Окр.Милорад Улемек: Да. Познато ми је.

Члан већа Ната Месаровић: И познато Вам је како је поступак завршен?

Окр.Милорад Улемек: Не знам како је. Ти детаљи ми нису познати. Мене је само мој адвокат известио да је то завршено.

Члан већа Ната Месаровић: У својој одбрани изнели сте да Вам је било познато каква је ситуација у МУП-у Републике Србије у септембру 2000. године. То сте говорили да није била повољна клима. Мене интересује на који начин сте дошли до тог сазнања. Да ли

непосредно са неких састанака, да ли је то био неки ужи колегијум или сте имали нека посредна сазнања?

Окр.Милорад Улемек: Било је ту и састанака с обзиром да сви знамо каква је та ситуација била.

Члан већа Ната Месаровић: Само септембар, то ме интересује.

Окр.Милорад Улемек: Да. За септембар говорим, пред те изборе. Сви знамо каква је та ситуација била. Ту је било и колегијума у Служби државне безбедности и мислим да је био један или два колегијума у самом Министарству унутрашњих послова где се ту једноставно могла осетити та једна атмосфера неповерења, јер су ту били преко ноћи смењивани неки људи да ли из ОУП-а дал из Специјалних јединица. Код нас у самој јединици се непосредно пред изборе десила исто једна ротација где је мој заменик Бранко Ђурић тада смењен па је постављен за команданта «САЈ» а тадашњи командант «САЈ» Живко Трајковић опет смењен због неких контаката са одређеним људима из ДОС-а тако да се ту хтели Ви или не хтели осећала једна нервоза, једно неповерење. Била је једна атмосфера у том правцу неповерења.

Члан већа Ната Месаровић: Такође сте рекли у свом несметаном излагању да се Јединица бавила... Мене интересује да ли се јединица бавила оперативним радом, Ваша јединица за специјалне операције, у смислу откривања кривичних дела. Ако јесте, да ли за посебну врсту кривичних дела и на којој територији?

Окр.Милорад Улемек: Не. Јединица за специјалне операције никада се није бавила таквом врстом посла.

Члан већа Ната Месаровић: Поменули сте да сте имали непосредних сусрета са покојним пермијером др Зораном Ђинђићем. Интересује ме да ли сте неке преносили садржину разговора и посебно да ли сте о томе разговарали са неким из Ресора државне безбедности?

Окр.Милорад Улемек: Не. Углавном. И да и не. Не у смислу да сам сад препричавао било коме како и на који начин се то десило, у смилу да правим од себе неког ко се састајао са Премијером, а део ствари који су били везани за договоре као што је било пут за Грчку, везано за Црну Гору, везано за те неке ствари у које су требали да буду укључени неки други људи, то ја нисам преносио него сам једноставно извршавао консултације шта даље треба да се ради по том питању.

Члан већа Ната Месаровић: То сте сматрали као свој службени задатак. Је ли тако?

Окр.Милорад Улемек: Па може тако да се формулише.

Члан већа Ната Месаровић: У тим контактима да ли је било помена између Вас и покојног Премијера др Зорана Ђинђића да евентуално о неким питањима можете разговарати и са другим члановима владе или његовог кабинета и ако јесте са ким?

Окр.Милорад Улемек: Не. Није било никада.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли Вам је познато где су се налазили 5. октобра припадници Ваше јединице и да ли Вам је говорио о томе нешто Спасојевић где се он налазио конкретно 5. октобра?

Окр.Милорад Улемек: Припадници Јединице за специјалне операције тог дана 5. октобра, док нисмо добили задатак да изађемо на улицу налазили смо се на Институту безбедности. Касније у једном том периоду смо били изашли на улицу јер смо добили један задатак, пошто тај задатак није могао да се одради, да сада не улазим у ту причу, ми смо се вратили назад. Душана Спасојевића ја тог дана нигде нисам видео по улицама. Закључио сам из његове приче када су они дошли код мене на тај сатанак у Институт безбедности да ме споје са премијером Ђинђићем да су они били на улици, значи у склопу те ДОС-ове опозиције. Да су сви они били ту.

Члан већа Ната Месаровић: Можете ли да одговорите да ли је Ваша јединица и Ви као командант имао неку наредбу или упутство за примену силе према демонстрантима 5. октобра?

Окр.Милорад Улемек: Не. Ми на тај задатака уопште нисмо изашли због ситуације.

Члан већа Ната Месаровић: Не питам Вас да ли сте изашли него да ли сте имали уопште наредбу или упутство за примену силе?

Окр.Милорад Улемек: Не. Нисмо имали наредбу да помогнемо по дојави оперативаца који су се налазили у граду, полицајцима који су били заробљени у Савезној скупштини. С обзиром да је скупштина горела, да ту баш није било јасних информација, начелник службе је издао наређење да покушамо да изађемо на терен да се пробијемо до тамо и да видимо, да пробамо да извучемо те полицајце из Скупштине. Ми смо само због тога изашли на улицу.

Члан већа Ната Месаровић: Хвала. Да ли можете да се изјасните ко је примио ту припремљену дрогу за транспорт, ко је добио новац за испоруку, ако имате сазнања наравно, због растурања дроге у околне земље и у којој валути и да ли Вам је познато на који начин је вршена исплата, да ли у кешу или на рачуну за неке специјалне намене, ако нешто знате о томе?

Окр.Милорад Улемек: Ја бих Вас питао господине председавајући, врло радо ћу Вам одговорити на то питање све што знам међутим ја сам информисан да је покренута истрага везана за тај случај. Дал сада то да се износи овде с обзиром да претпостављам да ћу ја бити испитан у тој истрази пошто су неки већ позвани на те састанке?

Председник већа: Знате за Ваше право да не морате да одговорите као што сте навели везано за случај убиства Бошке Бухе где ћете бити саслушани претпостављам у својству сведока. Наставите.

Члан већа Ната Месаровић: На то имате право. Сада ме интересује нешто друго. Да ли сте се Ви лично интересовали да ли се неко од припадника Ваше јединице налази на листи хашког тужилаштва? Ако сте се интересовали код кога и да ли Вам је познато расположење у јединици по питању сарадње са Трибуналом, пошто сте Ви изнели свој став када Вас је колега Кљајевић, као председник већа на те околности саслушавао.

Окр.Милорад Улемек: Ја се нисам нешто распитивао. По том питању не знам где бих могао да се распитујем зато што се зна како су те оптужнице долазиле. То је све било рађено у самом Хашком трибуналу. Ја у Хашком трибуналу нисам имао никаквих, не познанстава него нисам имао, нисам се распитивао о томе. Какво је расположење било? Није то било неког расположења, то је била једна збуњеност јер људи буквално сад нису знали како да заузму неки свој став према томе. Било је тих изручења, па онда није било изручења, па су онда просто прављене као некакве калкулације ови могу, ови не могу, тако да су сви ти припадници на неки начин били онако збуњени по том неком питању. Вероватно су сви имали неки свој став али ја сада не могу у име других да говорим чији је какав став био по том питању.

Члан већа Ната Месаровић: Хвала. Можете ли нам рећи имена и презимена шест официра који су сачињавали штаб приликом протеста Јединице а налазили се у Кули?

Окр.Милорад Улемек: Да. То је био Маричић Душко, Јовановић Звездан, Петраковић Мића, Крсмановић Драгослав, Радић Драгиша и Веселин Лечић.

Члан већа Ната Месаровић: Знате ли тачну садржину захтева који је предат Мијатовићу који је био формулисан након протеста те Јединице?

Окр.Милорад Улемек: Тачно од речи до речи не могу да се сетим али конкретно је тражено да начелство дође у Кулу. Кад кажем начелство то значи и начелник и заменик и помоћници и да се људима ту у Кули разјасни како, због чега, на који начин, с којим разлогом су они добили тако једно наређење. То је тражено због тога што је тадашњи начелник Службе упорно одбијао молбу команданта Јединице за специјалне операције да се појави у Кули што је стварно било по свим тим неким критеријумима врло некоректно и бесмислено.

Члан већа Ната Месаровић: Ако грешим Ви ме исправите ако сте одговорили на то питање да ли је поред захтева за смену Горана Петровића и Душана Михајловића био и постављен захтев да се Ви вратите за комаданта те јединице?

Окр.Милорад Улемек: Не. Таквог захтева није било.

Члан већа Ната Месаровић: Интересује ме, то сте такође изнели у свом излагању на шта је мислио Душан Спасојевић када Вам је за време протеста рекао «ово треба расчистити до краја, немој да попустиш». Да ли је он био упознат са садржином захтева Ваше јединице, и да ли је он нешто знао о захтеву за постављање Брацановића на место заменика начелника?

Окр.Милорад Улемек: Да, ја сам то рекао. Рекао сам да ћу то разјаснити када сам прешао преко тога па ево прилика је сада. Када ме је он сачекао са Љубишом Бухом испред Владе, када сам ја дошао у владу Србије он ми је то рекао, а ја сам то тек касније схватио. Ја верујем да је он био, није он био упознат са тим захтевом, ја верујем да је он био упознат касније са једним захтевом који је изнесен на конференцији за новинаре која је била јавно објављена, где је Јединица за специјалне операције тражила смену министра полиције, због тога. Он је вероватно алудирао на то. Касније тек, када је мени покојни премијер рекао да су они почели много по граду да се, он и Љубиша Буха Чуме, да се хвале како су они ту имали неког удела, ја сам закључио да је Душан Спасојевић управо тада то потенцирао, да се иде до тог неког краја управо можда због тога да би он касније да приграби тај неки како да

кажем колач и део славе или евентуално он у том неком поступку да профитира око свега тога. Везано за овај други део вашег питања да ли је Душан Спасојевић имао било какве везе са постављањем Милорада Брацановића, Душан Спасојевић није имао апсолутно никакве везе са постављањем Милорада Брацановића јер се о томе разговарало једно вече у кабинет министра Михајловића. На том састанку смо били присутни Андрија Савић, Сретен Лукић, министар Михајловић, мислим да је био његов шеф кабинета Ђорђевић се момак презива и ја.

Члан већа Ната Месаровић: Рекли сте да сте у Грчку путовали са путном исправом на презиме Вукомановић. Мене интересује пошто је путовала и Ваша породица у Грчку да ли сте ишли заједно и на које презиме су чланови породице путовали?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам објаснио да сам тај пасош на име Вукомановић добио од службе да бих сакрио идентитет.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. То сте објаснили.

Окр.Милорад Улемек: Ја сам путовао на то презиме Вукомановић а моја супруга са децом је путовала на њено презиме Ивановић.

Члан већа Ната Месаровић: Интересује ме још нешто. Причали сте нешто о жељеној сарадњи са Јединицом за специјалне операције Републике Црне Горе. Сада ме интересује да ли су контакти са руководством ове јединице били непосредни између штаба Ваше Јединице и команданта или су ишли преко Министарства унутрашњих послова ове две Републике или преко Владе и интересује ме да ли Вам је познато ко је био комадант те јединице и да ли је склопљен тај споразум о сарадњи?

Окр.Милорад Улемек: У почетку када је кренула та идеја ти контакти су били непосредни између две команде. Ми смо отишли доле код њих на тај састанак у Црну Гору. Касније су они нама узвратили ту посету. Касније када је та административна процедура требала да буде реализована онда се укључило и само Министарство. Комадант тадашњи, ја не знам да ли је он и данас комадант, је момак који се звао Тончић Зоран. Он је био комадант те црногорске специјалне јединице у то време.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли је остварена та сарадња?

Окр.Милорад Улемек: Не. Та сарадња није остварена зато што се на жалост десило све ово што се десило.

Члан већа Ната Месаровић: Нешто сте о томе говорили када сте одлучили да се због односа према Јединици и у сумњу у Ваше хапшење обратите отворено писмом јавности јесте ли размишљали да се у то време пре тог писма обратите премијеру, покојном др Зорану Ђинђићу непосредно или преко неких других контаката или било коме од чланова владе Републике Србије?

Окр.Милорад Улемек: Када сам размишљао о тој одлуци ја сам био онако мало револтиран, повређен јер нисам баш разумео све те нападе који иду према мени и онда сам у консултацији са својим адвокатом провукао ту једну тезу да би можда написао отворено писмо на шта ме је он консултовао да то не би требало да радим јер то нема никакву сврху и био је потпуно у праву. Ово што се тиче обраћања покојном премијеру ја сам јуче објаснио господину председавајућем како и на који начин сам мислио да му се обратим. Нисам размишљао да се обратим никоме из владе, тадашње због тога што сам имао прилику и могао сам да се обратим директно покојном премијеру.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли се сећате када сте последњи пут имали контакт са покојним премијером др Зораном Ђинђићем, да ли је био непосредан или посредан телефонским путем или на неки други начин?

Окр.Милорад Улемек: Последње моје виђење са покојним премијером се десило како сам јуче рекао када је био овај случај.

Члан већа Ната Месаровић: Добро то је виђење. Ја сам Вас питала контакт?

Окр.Милорад Улемек: Посредни контакт сам имао чини ми се да је то био јануар месец, преко његовог телохранитеља Милана Веруовића.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли сте тада тражили непосредни контакт?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Члан већа Ната Месаровић: Интересује ме да ли сте од доласка ДОС-а на власт и формирања владе Републике Србије Ви лично

долазили у владу Србије, ако јесте да ли су те посете биле унапред заказане и да ли су Ваши уласци у зграду владе евидентирани?

Окр.Милорад Улемек: Да. Долазио сам неколико пута у владу Србије. Моје посете су наравно биле најављене. Нисам ја могао да банем у владу ненајављен. Мене лично на вратима никада нико није легитимисао. Да ли су они по протоколу то уписивали у те њихове протоколарне књиге, ја стварно не знам.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли је било ко из Јединице за специјалне операције, а који није био распоређен на послове давања обезбеђења Душану Спасојевићу долазио у Шилерову улицу, осим Вас?

Окр.Милорад Улемек: Не. Колико је мени познато, не.

Члан већа Ната Месаровић: Ви сте описали ситуацију приликом хапшења Слободана Милошевића у којој се нашла Ваша Јединица и Ви лично, да нисте имали праву информацију зашто тамо идете и тако даље. Мене интересује да ли можете да нам кажете какве је утиске све то оставило на чланове Јединице који су учествовали у том хапшењу, а посебно мало ако то можете да повежете у вези овог догађаја особа које су се пријавиле, да су евентуално или не знам како, да ли се помињу као извршиоци кривичних дела на Ибарској магистралаи? Оне мотиве због чега су неки прихватили да одговарају, ако можете да одговорите на то питање?

Окр.Милорад Улемек: Мислите, како су припадници...

Члан већа Ната Месаровић: Да, примили то што су доведени у ситуацију да не знају у какву акцију иду. Мислили сте да идете да вршите примопредају између војске и полиције, је ли тако?

Окр.Милорад Улемек: Да. Разумео сам.

Члан већа Ната Месаровић: Интересује ме због оног ако би могли да доведемо у везу какав је негативан утисак оставило хапшење браће Бановића. Сада ме интересује какав је овај догађај оставио утисак на чланове Јединице?

Окр.Милорад Улемек: Збуњени смо сви били. Прво смо били збуњени због тога што се ту уопште радило о председнику Милошевићу. Знате када сте Ви грађанин, припадник једне службе а онда Вам одједном кажу иди ухапсите председника, то малов хтели ми или не хтели, мало је збуњујуће за људе. Када смо сазнали да то није баш онако

како је било презентирано, да није везано за оно наређење које нам је дато него сасвим другачије, ми смо онда били војници, били смо у служби, ми смо то могли или да урадимо или да не урадимо. Значи или наређење извршење или да се окренемо и одемо. Међутим, ми смо схватили, пошто смо дуго година били сви ту заједно и свашта смо преживели, схватили смо да једноставно то неко окретање леђа том задатку нама не да не иде у корист него, свеједно, ја сам већ рекао дошао би неко други на наше место а ми би само на тај начин омаловажили Јединицу, јер у крајњем случају нисмо ми издали то наређење него су имали надлежни који су издали то наређење.

Члан већа Ната Месаровић: Нисам то мислила. Мислила сам, с обзиром да сте говорили како је она акција око хапшења браће Бановић оставила негативан утисак, да је био један од узрока. Сад ме интересује да ли је ово било слично или није и да ли сте неке приговорили уопште због тога што сте доведени у такву ситуацију?

Окр.Милорад Улемек: Не. Ја нисам. Знате како у самом почетку уопште није било речи да ће Слободан Милошевић да иде у Хаг. Није се о томе радило. Ми тада нисмо ни знали да се заправо ради о томе мада је тадашњи председник тврдио да се ради о томе. То сазнање тек онако се пробудило у припадницима, односно дошло до нас до свести када је председник Милошевић 28. на Видовдан испоручен. То неко расположење везано за Хаг није уопште било везано за 31. март.

Члан већа Ната Месаровић: Поменули сте јуче у свом излагању да сте у једној ситуацији тражили контакт или размишљали да направите контакт са покојним премијером др Зораном Ђинђићем преко члана његовог обезбеђења Срђана Бабића. Да ли сте можда имали упутство од некога из кабинета председника или самог председника да можете користити чланове обезбеђења на тај начин због неког контакта јер сте мало пре поменули и Веруовића у том контексту?

Окр.Милорад Улемек: Да. Неки уопштен договор између мене и Премијера је био да ако имам неку потребу да га контактирам или ако он има неку потребу мени да пренесе поруку да се сада не би виђали, да не би заказивали те састанке, ако није нешто од ургентне важности, како да кажем нешто битно, да не мора да се видимо, да се те поруке пренесе или преко Веруовића или преко Срђана Бабића.

Члан већа Ната Месаровић: Говорили сте, а што и сами знамо да сте били командант ове Јединице за специјалне операције, знате своје припаднике, посебно оне који су овде оптужени. Јуче сте говорили да знате количину оружја која се налазила смештена у магацину, врсту

оружја када сте одговарали око ове снајперске пушке. Можете ли нам рећи, то је питање више едукативно, обично сваки учитељ зна за свог ђака, за чланове Ваше Јединице можете ли нам рећи ко је био најбољи снајпериста у Јединици и који је био најбољи зољаш у Јединици?

Окр.Милорад Улемек: Најбољи снајпериста не знам ко је био због тога што је у јединици био снајперски тим, намењен, баш се обучавао за тај вес. Ту није био најбољи. Не постоји најбољи. Што се тиче овог другог питања везано за зољаше, исто је било пар момака који су били изузетно добри у баратању тим ракетним средствима али по ономе, по мојим сазнањима за све њих је био доктор Тојага.

Члан већа Ната Месаровић: Тојага, је ли?

Окр.Милорад Улемек: Тојага Жељко.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Јесту ли то и остали у Јединици прихватили у том делу када кажете за зољаше да су они га тако уважавали као најбољег?

Окр.Милорад Улемек: То је била једна позитивна конкуренција знате како то иде међу војницима.

Члан већа Ната Месаровић: Приликом свог излагања рекли сте да сте становали у Георги Дежа улици на Новом Београду. Је ли тако? Алексиначких рудара?

Окр.Милорад Улемек: То је бивши Георги Дежа.

Члан већа Ната Месаровић: Можете ли сада, пошто јуче нисте знали да нам кажете отприлике улицу у којој се налазио стан где сте се налазили, али сте га лоцирали тако што сте рекли да се налази између «Фонтане» и Девете станице милиције. Мене интересује да ли знате како се зове улица која иде од сквера на Новом Београду, значи од Општине ка «Фонтани» и од сквера поред општине ка ауто-путу? Тамо сте били млади, то је близу те улице?

Окр.Милорад Улемек: Верујте ми не знам. Слаб сам познавалац улица по Београду. Можда знам једно десетак улица.

Члан већа Ната Месаровић: Још ме нешто интересује. У свом слободном излагању Ви сте рекли кад год Вас је питао председник већа за неке од оптужених да ли их знате и у каквим су односима они били са Душаном Спасојевићем, Ваш одговор се углавном сводио на то да су

њихови односи били коректни. Мене интересује да ли су они били, шта Ви мислите о томе, да ли су они били пријатељи, другови или су били у неком пословном односу и да ли су били потпуно равноправни у односу са Душаном Спасојевићем и да ли је Душан Спасојевић имао исти однос према њима и према Љубиши Бухи Чумету?

Окр.Милорад Улемек: Били су пријатељи, били су другови. Неко ко се тако понаша изнећу себе, ја могу само да то схватим да су они пријатељи и другови. Да ли је он имао неки надређен однос међу њима, вероватно је имао јер сам ја ту схватио да је он неки лидер у свему томе. Нису се они никада њему обраћали онако снисходљиво, не знам, са неким претераним поштовањем али сам претпостављао углавном ако сви долазе ту у Шилереву код њега, а не и да он, не знам, колико сам ја приметио негде на нека друга места вероватно је он ту био тај лидер међу њима. Што се тиче овог односа према Љубиши Бухи Чумету. Па није имао исти однос према Љубиши Бухи и према својим пријатељима. Имао је много озбиљнији однос према Љубиши Бухи. Колико сам ја могао да видим у тој некој комуникацији, било је ту и пошалица и што се каже зезанције и свега али некако се разликовао тај однос Љубише Бухе Чумета и Душана Спасојевића и Душана Спасојевића и ових момака који су били око њега.

Члан већа Ната Месаровић: Долазили сте у Шилерову. Можете ли рећи да ли сте некада затекли Спасојевића на састанку са евентуално неком групом између осталих да су ту били присутни оптужени или тако нешто, у неком разговору да сте морали да сачекате или не или су то биле појединачне посете?

Окр.Милорад Улемек: Када сам ја долазио у Шилерову то је био кафић, јавно место. Дешавало се неки пут да је кафић пун, где има доста и тих момака и не знам неких девојака итд. Никада их нисам затекао на неком састанку, не знам како изгледа састанак да они сви седе у реду а он да седи на челу па да им нешто састанчи.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Различити су. Нису као у полицији претпостављам?

Окр.Милорад Улемек: Добро. Нисам их у том смислу затицао никада на таквим састанцима.

Члан већа Ната Месаровић: Јуче сте нам рекли да Ваша јединица није имала снајперску пушку комплет са сочивом оптичким. Знате ли које снајперске пушке, пошто сте мало пре рекли да сте имали

посебан вод или јединицу снајпериста, које сте пушке имали у јединици те снајперске, ако знате, до Вашег одласка наравно?

Окр.Милорад Улемек: До мог одласка имали смо ССГ аустријске производње. Имали смо Мак Милан, Барет. Имали смо СИГ 3000. Имали смо наше М76, Црна стрела. То је било у званичном наоружању.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли Вас је неко за све ово време од када сте се предали и нашли се у притвору питао где сте провели ових 14 месеци или сте то први пут изнели на претресу?

Окр.Милорад Улемек: Питали су ме у полицији када сам се предао.

Члан већа Ната Месаровић: И њима сте рекли то исто што и нама овде, је ли тако?

Окр.Милорад Улемек: Да. Наравно.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Хвала. Ја више немам питања.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради одмора у трајању од 30 минута.

Председник већа: Наставак главног претреса у 12,10 часова. Настављамо са процесном радњом наставка саслушања првоокривљеног Милорада Улемека. Нека приступи пред судско веће, за говорницу. Према законском распореду извођења процесне радње право на постављање питања првоокривљеном Милораду Улемеку имају заменици специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш. Изволите.

Заменик специјалног тужиоца Радовановић: Моје прво питање би се односило на биографију окривљеног, обзиром да у списима предмета располажемо само оскудним подацима, стереотипним, уобичајеним у овим предметима па ме интересује да нам окривљени

каже где, како је започео, видели смо из његове приче, и војничку каријеру и полицијску каријеру и како је та каријера текла.

Окр.Милорад Улемек: Мислите од самог почетка?

Заменик специјалног тужиоца Радовановић: Да.

Окр.Милорад Улемек: Што се тиче војничке каријере. Своју војничку каријеру сам започео 1985, 86 године када сам приступио француској Легији странаца у којој сам провео 7 година. После тога пошто је избио рат на овим просторима ја сам самовољно напустио Легију странаца и дошао на ове просторе овде. На овим просторима овде био сам, чим сам се вратио у земљу, био сам контактиран од стране војних органа, односно КОС-а, Контраобавештајне службе војске Југославије, тадашње ЈНА, мислим да је била у то време. Ту сам био провео два месеца при њиховој служби међутим отишао сам због тога што нека моја начела и неки тај темпо по коме се тамо радило није мени одговарао и ја сам тада напустио војску да би се у Зворнику прикључио Српској добровољачкој гарди покојног Жељка Ражнатовића Аркана. У тој Гарди сам провео у прекидима две до три године све укупно где сам по расформиравању те Српске добровољачке гарде био контактиран од стране тадашњег начелника Службе државне безбедности Јовице Станишића који ме је питао да ли би ја хтео да уђем у службу, односно да преузmem место команданта Јединице за специјалне операције. Ја сам то прихватио и у јуну 1996. године сам постао командант Јединице за специјалне операције. На том месту сам остао све до јуна 2001. године када сам поднео оставку на то место. У том каснијем периоду као што сам овде објашњавао имао сам ту неку саветничку улогу при Јединици за специјалне операције. То би било укратко.

Заменик специјалног тужиоца Радовановић: Када је говорио о свом познанству и односима са Душаном Спасојевићем, то познанство се практично може поделити у неколико фаза почев од упознавања од 1996. па 1998, па мај 2000. године, па септембар 2000. године. Мене интересује, мислим да то није довољно објашњено, уколико таквих података има, каква је природа односа окривљеног била са Спасојевићем у периоду од 1998. године до маја 2000. године и од маја 2000. године до септембра 2000. године? Какви су то односи уопште били?

Окр.Милорад Улемек: Ту заправо није било никаквих конкретних односа. Ја сам рекао да сам покојног Душана Спасојевића запазио на сахрани, мислим да се нисмо конкретно ни упознали. Тада сам га видео тај први пут, то је било 1996. године. Следећи пут, кад кажем упознао, значи упознао се са њим у кући супруге покојног

Небојше Ђорђевића када је он био дошао на рођендан од његовог сина и тада смо се упознали, руковали, представили један другом. Од те 1998. године до 2000. године ја нисам имао апсолутно никакав контакт лични, посредни и непосредни са покојним Душаном Спасојевићем све до оног дана када је он контактирао моју супругу поводом продаје те куће у Земуну јер је она хтела да прода ту кућу. Тада смо се први пут фактички видели, сели, причали нешто опширније на тој једној вечери која се десила приликом завршетка целе те приче око продаје те куће. Значи од тог маја 2000. године до септембра 2000. године ја такође нисам имао никакав контакт нити однос са Душаном Спасојевићем све док ме није позвао тог септембра, те прве недеље септембра поводом оног што сам већ, о оним разлозима сам већ причао.

Заменик Специјалног тужиоца Радовановић: Да ли може нешто да каже, да ли има некакво објашњење за чињеницу да практично у том периоду од 1996. године до септембра 2000. године скоро да нису имали три, четири контакта, да га он септембра месеца 2000. године позива на један како касније видимо један озбиљан разговор? Да ли има неко своје објашњење за ту чињеницу?

Окр.Милорад Улемек: Па неко моје мишљење је било, знате како, Душан Спасојевић, ја верујем да је на неки начин био упознат и пратио је, ајде да кажем, то неко моје кретање, управо због тога што, мислим, ја верујем да су то његови неки разлози били, због тога што је он то једно време бринуо о супрузи пок. Небојше Ђорђевића, Шуце, тако да ја кад сам кренуо, значи, кад сам ушао у ту везу, значи верујем да је он ту, оно што се каже, још више се заинтересовао око тога, и верујем да ме на тај један начин пратио, не мислим пратио, пратио, него пратио тај неки редослед догађаја у целој тој причи. А ово, зашто ме је контактирао у септембру 2000. године, па ја верујем да, вероватно је био, можда и он упућен од стране некога, јер сам ја онда схватио да су они већ тада, у том добу, односно, он и Љубиша Буха Чуме, били у изузетно добрим односима са овим неким људима из ДОС-а. Не знам стварно који је био тај разлог. Можда је он, ето, хтео да буде тај који би завршио тај неки контакт самном, пошто је на тај неки начин у целом том периоду, могао да се позове на та познанства самном, да ли преко супруге, да ли преко тих неких догађаја и дешавања.

Заменик Специјалног тужиоца: Тај први састанак септембра месеца 2000. године, где је одржан и ко је све на њему присуствовао?

Окр.Милорад Улемек: Тај први састанак, значи, то наше прво виђање, је одржано у том мом крају, где сам ја одрастао, значи, поред

школе «Жарко Зрењанин» и на тај састанак су дошли он и Миле Луковић, покојни Кум.

Заменик Специјалног тужиоца: Како је окривљени изјавио, пок. Спасојевић се тада интересовао за његов статус у служби. Да ли може нешто ближе да нам објасни, у ком контексту је то интересовање било? Да ли је некакав захтев према окривљеном постављен и слично?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Није он мени постављао никакав захтев. Ја верујем да је то питање било онако информативно, можда чисто да провери нека своја сазнања са којима је он дошао на тај састанак, да му ја можда потврдим, ето, ту неку моју улогу, статус у служби. Значи, функцију и тако даље. Он од мене није тражио никаква нека посебна обавештења, осим што ме је питао шта ја мислим у неком одређеном смислу ових избора који требају да се догоде.

Заменик Специјалног тужиоца: А овај други састанак који је био, такође септембра месеца 2000. године. Где се дешава и ко том састанку присуствује?

Окр.Милорад Улемек: Исто се дешава на том месту, јер је то мени место било згодно. Био је мој крај, познавао сам, оно што се каже, ту околину, и некако ми је ту било најлогичније да се нађемо, на том месту.

Заменик Специјалног тужиоца: На том састанку, колико се ја добро сећам, Спасојевић је тражио од окривљеног да се види са пок. Ђинђићем. Да ли му је давао разлоге, објашњења, зашто, којим поводом, који су мотиви тог виђања, шта је тема тог виђања, другим речима?

Окр.Милорад Улемек: Па, да. Он је провукао да, онако како је он провукао, рекао ми је да би било добро да се видим са пок. Премијером, јер је фактички већ тада се знало да је пок. Премијер био главни неки лидер и окосница те демократске опозиције. Значи, конкретно је предлагао да се видимо, а разлози су били ти, што сам већ навео, везано за те неке његове изјаве и коментаре поводом тих предстојећих избора, да су, не знам, ови готови, да су пукли, да бих ја требао да размислим каква ће та моја нека улога даље да буде. Углавном не могу сада да кажем да ме је врбовао, али на неки начин покушао је да утиче на мене, да се ја, то сам наравно касније дошао до закључка, после 5. октобра, кад сам ја видео у ствари да ја нисам био једини од политичких функционера са којима су они на неки начин посредно, непосредно контактирали, мислим на тадашњу Демократску опозицију Србије.

Заменик Специјалног тужиоца: И каква је реакција била окривљеног на такве понуде и предлоге Спасојевића? Да ли је било конкретног реаговања, извештавања, некаквој претпостављеној команди и слично? Обзиром да говори о томе да је то практично био вид врбовања?

Окр.Милорад Улемек: Па добро. Можда сте Ви, добро, можда сам се погрешно изразио. Није било то класично врбовање. Да сад не објашњавам овде како изгледа једно врбовање. Па ја, као што сам изнео, значи, у свом излагању, ја сам тада рекао да мене то не занима, јер у то време сам био припадник службе, оно што се каже, био сам војник по струци, и за мене је то била светиња. Значи, нисам размишљао никада да седим на неке две столице, или да правим тако неке компромисе, поготово што онда ти избори нису били ни одржани и што је то једноставно могло да буде можда чак и нека празна прича, од стране Спасојевића, кога сам ја тада, у то време, онако, гледао, па ајде да не кажем, скептично, али нисам баш све придавао значају томе што он говори.

Заменик Специјалног тужиоца: Окривљени је говорио о томе да је Јединица 5. октобра завршила задатак. Који је то задатак био, о томе смо чули из питања члана већа, али каже да је након тога, од њега тражен поново састанак, па говори, каже, «Они су тражили да се видимо». Ко су то они и са ким да се види?

Окр.Милорад Улемек: Па, конкретно, кад сам рекао они, мислио сам на тадашњу демократску опозицију Србије, пошто се тада већ знало, значи шта се десило 5. октобра, да је фактички та власт Слободана Милошевића изгубила, да је ту настала та једна еуфорија. Значи, конкретно кад сам говорио, они, мислио сам на Демократску опозицију Србије. С обзиром да је то тада моје излагање било у контексту одговора на питање господина председавајућег, вероватно је ту можда мало су нејасни ти термини, али све што треба, значи, питајте.

Заменик Специјалног тужиоца: Везано за ово питање, и тај позив који је он добио од људи за које је сад објаснио ко су. Он каже да му је Спасојевић тада рекао да му је, мислим на окривљеног, сада задња шанса и да је он добио понуду на коју је он требао да пристане. О чему се ту заправо радило?

Окр.Милорад Улемек: Па ја сам схватио када је он рекао да ми је задња шанса, значи тог 5. октобра, пошто се то све дешавало тога дана, и пошто се већ знало да су готово све полицијске јединице тада, како да

кажем, одбиле послушност, да не кажем сада, прешле на страну ДОС-а, једноставно су одбиле све те задатке који су били пред њима, нису одрадиле тај неки посао према тим демонстрантима, док је наша јединица једино, како да кажем, била некако недокучива за њих, јер смо се ми једноставно појавили на улици, видели смо да то што треба да одрадимо на неки начин не можемо да одрадимо, вратили смо се у базу. То као последња шанса, ја сам схватио да нам је последња шанса да се ми, ето, сад исто приволимо њима, јер тада, у то време, значи, из тог неког њиховог самог понашања, значи када су дошли горе на Институт, видела се онако једна, како да кажем, појава супериорности, ето, сад је цео овај режим пао, они су то урадили што су урадили у граду, и сад је само питање дана шта ће се све дешавати, кад они буду преузели власт. Значи, ја сам то схватио у том контексту да је тако.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је то долазио на Институт?

Окр.Милорад Улемек: Тог првог дана на Институт су дошли, значи, Душан Спасојевић, Миле Луковић Кум, Љубиша Буха Чуме и Драгољуб Марковић, за кога сам ја тек касније, сутрадан, сазнао како се зове човек. Значи, они су били у том возилу, кад су први пут то поподне, односно вече, дошли на Институт безбедности.

Заменик Специјалног тужиоца: И какав је одговор био окривљеног на такву понуду од Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Па, мој одговор је био, пошто је тај разговор, значи, тада је само Спасојевић дошао код мене у канцеларију, ова тројица су остали испред те капије задње. Мој одговор је био да, пошто се тада већ ситуација стварно била променила и буквално није се знало шта ће се дешавати ни у току ноћи, ни сутрашњег дана. Ја сам рекао да у начелу пристајем, међутим, ја сам га упозорио да ипак, пошто сад се ту улази у неке конкретне ствари, значи није више само прича, рекла, казала, да ћу ја о томе обавестити свог начелника службе, тадашњег Радомира Марковића, и да ћу им јавити да ли имам, не то неко одобрење, него какав ће бити тај неки мој став, после разговора са тадашњим начелником Службе.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта је конкретно значио тај пристанак? Са становишта позиција, улоге Јединице и тако даље?

Окр.Милорад Улемек: Па видите. Конкретно ту није била дата, како да кажем, од стране Спасојевића, никаква конкретна понуда. Значи, то је било више убеђивање да се ја видим са Премијером Ђинђићем, него што је то била нека конкретна понуда, да се нама сада нешто нуди, типа,

ако ви урадите ово, ми ћемо онда вама да дамо ово, или тако даље. Него је било усмерено на то да се ја видим са Премијером Ђинђићем и евентуално још неким људима из тадашње опозиције.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико знамо, то виђање је уследило, да ли наредног дана, или за два дана, није ни битно. Да ли нешто окривљени може да нам каже о том виђењу са Премијером? Где се оно одиграва? То су ствари које су и по штампи, и препричаване, али просто из аутентичних уста да чујемо причу, где се тај сусрет одвија, ко је на њему присуствовао, каква је тема разговора била?

Окр. Милорад Улемек: Па, тај сусрет се одиграо, значи, ноћ 5.-ог на 6.-ти октобар. Мислим да је било нешто одмах после поноћи. Тај сусрет се одиграо, не знам како се зове улица, значи, уз саму улицу Парламента, Скупштине Србије. То је она слепа улица што горе излази ка овој главној улици, преко пута мислим да се налази овај велики «Еуросалон». Значи, тај сусрет се одиграо у једном ципу у којем је био Премијер. Значи, ја сам дошао са својом пратњом. Ту около су били људи од Премијера, наоружани сви са аутоматским пушкама, јер је то, како да кажем, био тај неки први сусрет, па се можда тражило и неко то поверење. Ја сам ушао у тај цип на задње седиште. Премијер је седео на том седишту. Значи, ја сам ушао унутра. Пружили смо један другоме руку. Он мени није било потребе да се представља. Ја сам се представио као Милорад. И он ме је отворено одмах питао, «Шта мислиш ти о свему овоме?». Ја сам рекао да што се мене тиче да ми је Милошевић аут, да је он изгубио, и да у једном оваквом начину и једном револту народа, да је народ био, по мени, да је народ био победио. Он ми је онда рекао, питао ме је, значи, у смеру, каква су ваша даља наређења, шта ви требате да радите. Углавном се распитивао о тој некој ситуацији у Министарству унутрашњих послова, јер су они једноставно били, колико сам ја могао да схватим, мало их је та цела ситуација превазишла. У ком смислу превазишла? Они су вероватно мислили да ће се ту појавити много неки јачи од стране државе, него да се то онако буквално срушило, као кула од карата. Ја сам га онда ту уверио да по тим неким мојим сазнањима, тренутно у Министарству унутрашњих послова нема ниједне, како да кажем, веће кохезије, неке коалиције међу јединицама, и да са те стране, од стране Министарства не може да очекује никакву, како да кажем, евентуално опасност, од које су се они, евентуално плашили. Он ме је тада питао за војску. Ја сам му рекао, колико ја знам из тих неких мојих процена, војска се сигурно неће мешати, јер да је војска хтела да се меша, они би се до сада већ умешали и рекао сам му да, уколико случајно се деси да војска крене на народ, да изведе тенкове на улице, као што је то било 1990. и 1991. године, не знам сад тачно, за 9. март, да ћу ја са својом Јединицом интервенисати у корист народа, док се та

једна ситуација, оно што се каже, не смири. Он ме је онда питао, значи, да ли може да рачуна на моју реч. Ја сам рекао да има моју реч. И ту је тај састанак завршен. Значи, то је било врло кратко. Неких можда 20 минута смо ми причали у том возилу. Ја сам онда изашао, вратио се за базу. Он је вероватно човек отишао својим послом.

Заменик Специјалног тужиоца: Која тема је била наредног састанка, који се дешава у Сурчину? Говорило се нешто поново о војсци, о политици. Ако може нешто о томе ближе да нам каже?

Окр.Милорад Улемек: Па ево овако. Наредна тема тог састанка, ја бих само напоменуо да је тај састанак сутрадан у Сурчину. Ја сам се изразио сутрадан, али сам се изразио у односу на то, зато што смо се срели ту ноћ, па онда по дану сам рекао сутрадан. Значи, десио се рано ујутро у тим неким просторијама овог Драгољуба Марковића. Те ноћи је стварно било дошло до неког померања око Генералштаба, довођена су нека појачања, хеликоптерима, мислим из Ниша или из неких других армија, и повод тог састанка је управо, како да кажем, била потврда, ономе што смо се ми договорали пре вече. Пардон, претходно вече, односно те ноћи. Значи, с обзиром да су до њих вероватно долазиле те неке контрадикторне информације, не знам, да се скупља ова сила, она сила, и тако даље. Повод тог састанка је био само да се потврди оно што смо се ми договорили ово претходно вече и у том контексту смо опет, значи, поновили ту причу, где сам му ја рекао да што се тиче Министарства стварно не видим ко би могао против толиког народа на улицама да интервенише, а што се тиче војске, опет сам поновио онај свој ранији став.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је присуствовао све, том састанку?

Окр.Милорад Улемек: Том састанку су присуствовали значи, Душан Спасојевић, Љубиша Буха, Драгољуб Марковић, пок. Премијер Ђинђић, Горан Весић, овај, Владимир Поповић. Било је ту још неких људи. Ја тада људе те нисам познавао. Мислим, не знам ни дан данас који су. Да ли су они били у некој сврси, неких саветника, неког обезбеђења и тако даље. Ја не знам. Ја сам се био само усредсредио на значи, циљ и делатност тог састанка.

Заменик Специјалног тужиоца: Пратећи хронологију догађања, након ових догађаја, Јединица је отишла, колико знам, у Бујановац. Вратила се из Бујановца и тада поново долази до састанка са Спасојевићем, како је окривљени то временски на неки начин, омеђио пред парламентарне изборе. Шта је била конкретна тема разговора на

том састанку, и ко је том састанку присуствовао, и да ли су ти избори, предстојећи избори, били на неки начин функција тог виђења?

Окр.Милорад Улемек: Па да. Могу да кажем да је тај један сусрет пред изборе, био у функцији пред те парламентарне изборе. Ја сам ту навео само Спасојевића, јер сам одговарао на питање кад сам се конкретно видео са Спасојевићем. Међутим, тај се састанак десио, можда је ту било и два, три састанка, ја сад не могу да тачно прецизирам, али углавном, тај битни састанак се десио у канцеларијама Владимира Поповића Бебе, који се налази близу овог позоришта «Атељеа 212», не знам која је то улица, где су били присутни значи, Владимир Поповић Беба, Љубиша Буха Чуме, пок. Душан Спасојевић, наравно Миле Луковић Кум, и касније, после једно сат времена је дошао и пок. Премијер Зоран Ђинђић. На том састанку су мени била постављена питања, да ли ја могу њима да препоручим неке одређене људе, у које ја имам поверења, везано за нека одређена постављења у Министарство унутрашњих послова. Због тога, колико сам ја схватио онда, њима је највећи проблем, они су се плашили, мислим, били су сигурни да ће добити на тим парламентарним изборима, међутим, колико сам ја схватио, појавила се та нека криза кадрова.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја се извињавам. Ко је та питања постављао?

Окр.Милорад Улемек: Па овако. Та питања је, значи у том првом делу састанка, док није дошао Премијер Ђинђић, је постављао Владимир Поповић Беба. Касније када је дошао покојни Премијер, онда смо, како да кажем, то конкретизовали, те неке предлоге и те неке моје одговоре, везано за та нека њихова питања.

Заменик Специјалног тужиоца: Какви су то одговори били?

Окр.Милорад Улемек: Па видите овако. Њих је конкретно интересовало Министарство унутрашњих послова, с обзиром да сам ја био у том Министарству, они су ме значи питали по тој фели. Ја сам онда конкретно препоручио два имена, значи, људе у које сам имао поверења, које сам познавао, за које сам знао да, ако буду постављени на та места, значи, да, оно што се каже, осветлаће образ тој функцији.

Председник већа: Искористићу прилику да поставим ја питање. Да ли се то односило на будућа кадровска решења у МУП-у, пошто је састанак био пре одржаних парламентарних избора 2000. године, или се односило на актуелне кадрове у МУП-у Републике Србије?

Окр.Милорад Улемек: Не. Они су тражили, како да кажем, решења за будућа намештења, постављења односно.

Председник већа: Кога сте Ви препоручили као поуздане и проверене људе, ради вршења најодговорнијих функција у МУП-у?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам онда препоручио пок. Бошка Буху, као једно име, и као друго име сам препоручио Горана Радосављевића – Гурија.

Председник већа: У контексту ових питања заменика Специјалног тужиоца, мене интересује једно питање. Да ли сте било када, и било са ким, од државних функционера, укључујући и пок. др. Зорана Ђинђића, разговарали о статусу Јединице за специјалне операције, и да ли сте Ви имали страховања да ће Јединица бити распуштена?

Окр.Милорад Улемек: Па јесам, разговарао сам. Значи, после тог 5. октобра, односно више су ти разговори текли после тих парламентарних избора. Конкретно, па знате како, конкретно нисам баш дубински разговарао са пок. Премијером Ђинђићем, али сам о томе више разговарао са тада новопостављеним министром унутрашњих послова Душаном Михајловићем, због тога што је он сам, значи, мене био позвао на разговор преко Чедомира Јовановића, и значи, он ме је на неки начин упозорио да тадашња власт, да кажем, трпи неке одређене, како да кажем, притиске, ако то тако могу да назовем, од спољног фактора, а који је везан према Јединици за специјалне операције, и ту се значи, отворила једна тема да се та Јединица на неки начин преформулише у имену, намени и тако даље, да би се како се онда рекло, мало да се замажу очи овима напоље, да они не би вршили тај неки притисак, јер како ми је он рекао, мало је та Јединица под оком, јер је ето носила ту неку назнаку Милошевићеве преторијанске гарде, што нема никакве везе са истином. Али су ипак они хтели да избегну сваки вид тих неких притисака, него да се ми сад не би силили према овима споља, можемо све то да урадимо, оно што се каже, о истом пакету, да задовољимо и њих и нас. Значи, било је таквих разговора.

Председник већа: Да ли сте имали било каквих гаранција да ће Јединица за специјалне операције опстати као таква, или под другим називом?

Окр.Милорад Улемек: Па, у почетку, значи, када је почела та једна прича, нико ту није у ствари знао како то да се изведе. У једном моменту је ту почела да се провлачи идеја, тада у то време је тек почело

да се прича да ће та нека нова, новокомпонована, новооснована жандармерија, бити формирана и ту у тим разговорима се полако долазило до неког идејног решења, да у једном моменту, када се та жандармерија формира, онако по систематизацији, да се Јединица једноставно улије, уклопи у ту жандармерију и на тај начин замаскира. Међутим, с обзиром да је то био један спор процес, касније, у том једном периоду, значи говорим за тај период март, април, мај 2001. године, министар је ту већ почео да провлачи онако, кроз медије и кроз јавност, како је сад то, не знам, једна нова Јединица. Значи почео је већ да ствара ту једну слику, а у тој стварности, у том реалном стању, међу нама је било договорено да, док се жандармерија та не оформи систематски, док то не поприми један онако прави облик, да буде Јединица ту, да би могла евентуално да ускаче на оне послове, због тога што је тада, у то време, била расформирана формација која се звала ПЈП. Посебна јединица полиције. Тако да се буквално МУП тада нашао у једном, како да кажем, вакуму. Значи једну су јединицу на неки начин расформирали, другу су почели да формирају и онда је та наша јединица тада вршила, како да кажем, то неко премоштавање између те две формације.

Председник већа: Дакле, ту је било питања реорганизације Јединице за специјалне операције. Да ли је ту било, у том контексту, да ли је било гаранција од стране државника, у најширем појму, који су били на власти, да ће Јединица за специјалне операције опстати под другим називом?

Окр.Милорад Улемек: Па знате шта. С обзиром да сам ја разговарао са министром унутрашњих послова, и са свим тим људима, нисам ја сад тражио неке специјалне гаранције, не знам, да се мени потписују неки папири. Значи, ја сам схватио да сам ја у тој причи, на неки начин потпуно равноправан у давању тих идеја, одлука, значи, схватио сам себе као један човек из тог тима који је радио на тој реорганизацији и тако даље. Значи, то се све радило по договору. Нико ту ником није радио нешто иза леђа или неке своје самосталне мере спроводио. То је тако функционисало.

Председник већа: Да ли сте осим са тадашњим министром унутрашњих послова Републике Србије Душаном Михајловићем, разговарали са другим функционерима Републике Србије о статусу Јединице за специјалне операције?

Окр.Милорад Улемек: Па у то време сам највише разговарао са Душаном Михајловићем и наравно са тадашњим начелником и замеником службе, с обзиром да је тада Јединица још била у, односно,

при служби државне безбедности. Значи, они су улазили на неки начин у тај тим за припрему те реорганизације и за реализацију свега тога.

Председник већа: Наставите са постављањем питања.

Заменик Специјалног тужиоца: Та два места, која су била интересантна, предмет разговора, на које ресоре су се односили, и ког формацијског нивоа су били?

Окр.Милорад Улемек: Па та два места, место, конкретно за пок. Бошка Буху је био место градског секретара, начелника Градског СУП-а, не знам сад тачно назив, а с обзиром да је он био из те, како да кажем, феле, а ово друго место, значи, за Горана Радосављевића Гурија, је било преузимање тадашње ПЈП, односно тадашњег ПЈП-а, који је одмах после тих избора, не знам сад тачно време, кренула да се реорганизује у Жандармерију.

Заменик Специјалног тужиоца: Је ли ту неки коначан договор остварен?

Окр.Милорад Улемек: Па јесте, зато што су после њих двојица стварно и заузели та места.

Заменик Специјалног тужиоца: Интересује ме сада, фебруар месец, следеће године. Оно време када, како окривљени каже, Спасојевић и Луковић долазе у Институт на некакву обуку, едукацију. Томе је претходио један разговор са замеником начелника Ресора безбедности Зораном Мијатовићем. Какав је договор између Мијатовића и окривљеног тачно постигнут? Шта је то што су Луковић и Спасојевић требали да прођу? Која је то врста обуке, за које намене је та обука била, ко је ту обуку спроводио и на који начин, уколико окривљени о тим детаљима, о тим стварима, зна?

Окр.Милорад Улемек: Па конкретно, о ова задња три детаља што сте поставили питање, ја конкретно не знам, јер сам ја и рекао да приликом тог првог разговора, значи, када ме је звао заменик начелника службе Зоран Мијатовић, објаснио ми је да ће на Институт долазити, значи, ова двојица. Пре тога ме је питао од прилике у каквим сам ја односима, мада мислим да је то чисто било протоколарно питање, јер он као заменик начелника службе, с обзиром да је рекао ко ће долазити и како ће долазити, он је врло добро био упознат, и какве сам ја контакте имао до тада, и све то што се дешавало 5. октобра, тако да је он знао за све те моје контакте. Конкретно, о врсти и том садржају те обуке, ја нисам био информисан. Ја сам покушао да поставим питање и био сам

одбијен, јер је то у служби, значи то може сваки бивши припадник службе да Вам потврди, значи примите к знању оно што Вам се каже, оно где Вас зауставе, даље не питате, и то је неко основно правило. По мом неком мишљењу, они су прошли један теоретски део обуке, због тога што су долазили, значи, у ту једну учионицу на Институту безбедности. Значи, нису могли да врше, не знам, неке практичне ствари у тој учионици. Тако да о самом том садржају не знам. Ја сам покушао два, три пута да кроз неку провокативну шалу, упитам Душана шта се ту радило и о чему се радило. Међутим, он је ту доста био резервисан. Верујем због тога да су га управо на тим сеансама и инструисали тако тој некој конспиративи, јер на неки начин, први пут кад дођете у додир са службом државне безбедности, значи, основни тај почетак неки, у том вашем обраћању, јесте обраћање пажње управо на ту конспиративу.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна можда који је профил инструктора био, који су радили са Спасојевићем и Луковићем?

Окр.Милорад Улемек: Па видите овако. Ја не знам, односно, није ту било инструктора. Ја сам био обавештен да долази, значи...

Заменик Специјалног тужиоца: Па, говорили сте или инструктор или професор. Сад не знам тачно.

Окр.Милорад Улемек: Па видите овако. Ја сам био обавештен, значи, од тог мог припадника, кога сам ја стално остављао испред врата, управо да они не би, оно што се каже, шеткали се по том Институту, значи долазио је један те исти човек. Ја сам једном имао прилику, значи, да га видим кад је излазио из те просторије, и он ми је био непознат. Додуше, ја познајем неколицину професора који су предавали тада на Институту државне безбедности, односно на Институту безбедности јер је тај Институт давао курсеве за све младе оперативце који су приступали у државну безбедност, и знао сам тај део професора који су предавали мојим припадницима, који су погађали тај курс. Овог професора, ако је то уопште био професор, како је мени речено, нисам познавао.

Заменик Специјалног тужиоца: Није га познавао. А да ли је знао профил, његовог рада?

Окр.Милорад Улемек: Па нисам могао да знам, кад нисам ни знао ни ко је човек, нити сам знао шта се дешавало иза тих врата.

Заменик Специјалног тужиоца: Једно питање које је везано, окривљени га је само дотакао, везано је за случај такозване «Ибарске

магистрале», па је окривљени говорио о некаквом дилу, па је говорио о томе да га је Спасојевић наговарао да пристане на нешто. Да ли нам може објаснити о чему се ту ради?

Окр.Милорад Улемек: Па могу да Вам објасним. Добро, с обзиром да сам ја исто позван као сведок за Ибарску магистралу, а с обзиром да сам већ давао изјаву, значи надам се да то ми оно веће тамо неће замерити, да сад не испадне овде да све што Вас занима на неки начин се вадим на то неко сведочење и тако даље. Па, у том периоду, значи, кад је већ почела прича о тој Ибарској магистрали, значи, од кад сам ја упознат од стране заменика начелника службе Зорана Мијатовића, везано за тај дил, који су служба и држава хтели да направе, мене је Душан Спасојевић питао, «Јеси ли пристао на оно што ти се нуди?». Ја сам се ту наравно мало правио блесав, хтео сам конкретно да ми каже о чему се ради. Па он ми је рекао, «Оно за Ибарску магистралу». Ја сам га питао, онако било ми је чудно, с обзиром да сам ја лично разговарао по том питању само са начелником, односно замеником начелника и касније кад се цела та реализација правила око писања тих белешки, признања, изјава и тако даље, са тадашњим начелником одељења за безбедност Владимиром Ђурицом, мени је било чудно одакле он то зна. И тада сам га и питао, «Одакле ти то знаш?», на шта ми је он онако, шеретски одговорио, «Знам ја свашта». Ја сам ту закључио да је ту много једна, како да кажем, шира и организованија та шема око тог дила, него како је то мени било представљено од стране заменика начелника Мијатовића.

Заменик Специјалног тужиоца: Очекивао сам конкретни одговор, али сасвим свеједно. Практично нисам ни добио одговор.

Окр.Милорад Улемек: Реците могу, мислим није проблем, могу да појасним.

Председник већа: Поставићу ја питање. Шта је садржина била тог, како кажете, дила, с обзиром да се ради о једном случају кривичном, најтежем, и који се суди пред Окружним судом у Београду?

Окр.Милорад Улемек: Мислите шта је суштина целог тог дила? То је опште познато да, када је тај предлог мени био дат, онда у то време, је мени начелник Мијатовић био рекао да су изабрани ти неки припадници, тада још нисам знао који су то били припадници, да би значи, исто одрадили један посао за државу, због тога што, како су они мени објаснили, њихова идеја и њихов задатак је да у том моменту, значи пошто имају велики притисак са стране, да се Слободан Милошевић испоручи у Хаг, значи, да се окриви Слободан Милошевић

за Ибарску магистралу, на тај начин да се разреши тај злочин, јер ако се добро сећате, тада, у то време, сви они који су дошли на власт, су се клели и уздали, оно што се каже у себе, и све службе да ће прво разрешити та четири злочина. Значи, не знам, о Ћурувији, Ибарске, Будве, пок. Ивана Стамболића и тако. Значи, да ће то бити разрешено. Ту је служба, како да кажем, на неки начин поставила леђа преко Јединице, јер, колико сам ја видео, у том моменту њима је много било значило да у тим неким моментима се тај случај разреши. Други део образложења је био, да, уколико би се Милошевић осудио за такво једно дело, онда би они на неки начин могли, како ми је рекао, да откаче ове из Хага, јер је то било много тешко дело, па би могли једно време да се ваде на то да он не може да буде испоручен Хагу, и да на тај начин би спречили тензију оних социјалних немира, од којих су се они највише плашили у том моменту, јер добро се сви сећамо, како су текли ти дани децембар, јануар, фебруар и тако даље.

Председник већа: Да ли Ви тврдите да је то монтирани процес који се води за случај Ибарска магистрала?

Окр.Милорад Улемек: Да. Тврдим да је то монтиран процес.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је реч о хапшењу Слободана Милошевића, колегиница, члан већа, је постављала питања у одређеном правцу. Ја бих само допунио са једним питањем, везано за саму операцију хапшења и одвођења Милошевића из резиденције са Дедиња у Централни затвор. Која техничка средства су употребљена за транспорт Милошевића, која возила су учествовала у транспорту Милошевића од резиденције до Централног затвора у Београду, и чија су то возила била?

Окр.Милорад Улемек: Па, возила која су онда употребљена? Милошевић се одвезао са својим возилом. Мислим да је то био блиндирани «БМВ». Возио га је његов возач. У пратњи, испред тог возила је ишао један цип, службе државне безбедности који сам ја возио са својим припадницима. Иза Милошевићевог возила је ишло још једно возило службе државне безбедности и на крају је ишло возило у коме су били Чедомир Јовановић и Ивковић, не знам како му је име. Бранислав Ивковић.

Заменик Специјалног тужиоца: Која су то возила? Та два иза Милошевићевог возила?

Окр.Милорад Улемек: Мислите тип, марка?

Заменик Специјалног тужиоца: Да. Да.

Окр.Милорад Улемек: Стварно не могу сад да се сетим.

Заменик Специјалног тужиоца: Јесу ли то били путнички аутомобили или.

Окр. Милорад Улемек: Да, путнички.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја бих имао једну групу питања која је везана за излагање окривљеног, а односе се на продају хероина. Ја бих та питања нормално поставио уколико је окривљени спреман да одговара на та питања имајући у виду његову тезу изнету мало пре, у овом тренутку ја колико знам никаква истрага не постоји, нормално уколико он сматра да неодговарајући на ова питања себи помаже у току овог поступка, ја ту не могу ништа да учиним, али просто да ту тему отворимо на тај начин да ли ће одговорати на та питања или не.

Председник већа: Поставите питања па нека одлучи сам окривљени, поучен је о својим правима.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је окривљени говорећи о том хероину рекао да је он одузет негде на Бугарској граници...

Председник већа: Изволите има реч адв. Слободан Миливојевић, изволите.

Адв. Миливојевић: Извињавам се можда није у овом тренутку било упутно, али добро. Али по редоследу ствари ја бих хтео да се изјасним, имајући увиду да је наш брањеник већ малопре истакао да се поводом тог догађаја води већ предкривични или кривични поступак, да ће то бити предмет доказивања у току тог поступка, свака његова даља изјава у том правцу би отворила неке ствари које ће бити предмет тог поступка и због тога је моја сугестија као браниоца да не одговара на та питања.

Председник већа: Добро то је један комплекс питања, и то сте могли да се договорите и раније, не сада да сугеришете везано за то. Но, Ваше је право да не одговарате на питања, то сте поучени од мене. С друге стране постоји противречност у том погледу и мислим да евентуално вођење предкривичног поступка, само указујем на то, никако као сугерисање са моје стране, не може утицати на заснивање Ваше тезе

одбране. У том контексту мислим да постоји мала дихотомија у вези Вашег савета. Међутим, право је окривљеног да не одговара на та питања, то уопште није спорно. Да ли Ви хоћете да одговарате на та питања или да ви наставите са другим питањима која сте планирали. Изволите.

Окр.Милорад Улемек: Па с обзиром да сам већ рекао да не желим да одговарам сада на та питања, мада бих врло радо говорио управо због онога што се шпекулисало у јавности, да сада не испаднем да у једном делу што ме је госпођа питала нисам хтео да одговарам, а сада одговарам. Значи, то није главни разлог, само наводим као детаљ, на ту групу питања сада не бих да одговарам.

Председник већа: Наставите са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли окривљени нешто може да нам каже о инциденту који се десио у Кули, о паљењу дискотеке?

Окр.Милорад Улемек: Па да. Ја сам дао изјаву пред истражним судијом у Кули.

Заменик Специјалног тужиоца: Врло кратко. Шта се десило и због чега се све то десило?

Окр.Милорад Улемек: Није се десило да кажем ништа специјално. То је било вече пред прославу Јединице за специјалне операције. Значи, када се прославља та десетогодишњица Јединице за специјалне операције. Ја сам још са припадницима у град, тај градић Кулу. Били смо у тој дискотеци, мада то није дискотека, то је један онако већи кафић, бар, како се то каже. Ту се доста конзумирао алкохол, како то већ иде. Повеле су се неке приче о томе шта се све дешавало, како се дешавало, у тих задњих 10 година, и у једном моменту, једноставно, ја сам био понет неким, како да кажем, емоцијама, неком тугом, како то већ иде. Вероватно и под дејством алкохола и извадио сам значи, своје лично наоружање које сам имао и испалио 2, 3 метка у правцу телевизора који је био, онако, изнад једних врата, односно изнад самог шанка. И ту ништа није било, да би касније, после једно сат времена одједном букнула ватра иза тог шанка, где је то пиће почело да експлодира онако, баш сам видео да сам направио инцидент, што се каже. Значи није било ништа, како да кажем, није био никакав специјални неки повод, неко иживљавање, мангупирање, ако то хоћете тако да назовете, него чисто један моменат, ето, једна жута минута.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је то вече, можда телевизија објавила информацију да је ухапшен Душан Спасојевић?

Окр.Милорад Улемек: Не. Ја мислим да је Душан Спасојевић, да је то објављено 1.-ог, или 2.-ог маја, нисам сигуран када су Љубиша Буха и овај мали Багзи дошли код мене у Кулу.

Заменик Специјалног тужиоца: А о каквом инциденту се ради у Ступици?

Окр.Милорад Улемек: У Ступици се ради о једном сасвим другачијем инциденту, где сам ја био позван на прославу рођендана своје куме Цеце Ражнатовић, где у једном моменту, значи, долази до туче између неких људи које ја нисам познавао, и до глумца Сергеја Трифуновића који је мој пријатељ. И ја сам се чисто умешао да развојим ту једну тучу, да би у једном моменту, значи, како смо стајали поред шанка, овако, према вратима, угледао тројицу младића у црним кожним јакнама, како онако, хитро улазе у тај кафе. Ја сам у том моменту, не знам, можда сам предосетио неку опасност, можда је то био неки мој тик, не знам шта, извадио свој службени пиштољ и опалио два метка, значи, у правцу простора где није било никога, и рекао свима, значи, да се смире и да сви одмах изађу напоље из тог локала, јер сам једноставно хтео да имам чисту ситуацију око себе, јер се ту много велика гужва направила, више то није могло да се контролише та цела ситуација. Касније, кад сам изашао напоље, ја сам са супругом сео у свој аутомобил и кренуо према кући, да би ме у једном моменту позвао официр безбедности Вељковић Бранко, који је ту био у том клубу, и који ми је рекао да, мислим, чуло се да је у некој гужви и да се ту неко бије, и да се неко хошка и та се веза била прекинула. Ја сам се вратио назад до тог клуба, јер сам мислио да је он у некој опасности. Када сам дошао до самог тог клуба, видео сам њега на земљи и двојицу полицајаца како га буквално, шутирају, ударају кундацима аутоматских пушака. Ја сам притрчао том делу, извадио своју службену легитимацију и рекао сам, «Полако колега, ја сам колега, и тај момак је колега. Значи шта год да је урадио, не можете тако дивљачки да га ударате и да га бијете». На то, у том једном моменту, један од ових полицајаца је окренуо пушку према мени, и репетирао је пушку, и рекао ми је «Руке у вис, лези на под». Ја сам онда, кад сам видео, значи, да је то већ, онако што се каже, ђаво однео шалу, ја сам отео пушку том полицајцу, разоружао сам и овог другог полицајца и у ствари после су они легли на под и ту сам сачекао, да кажем, друге припаднике Министарства унутрашњих послова који су тада дошли на лице места. Они су прилазили са свих страна и с обзиром да сам ја онда имао пушку, да они нису знали ко сам ја био, они су прилазили са упереним наоружањем и рекли су ми да спустим пушку. Ја

сам тек онда схватио значи, шта се све дешава у њиховим главама. Спустио сам ту пушку и препознао сам једног момка из интервентне и само сам му рекао да ми дозволи да телефоном позovem Бошка Буху, јер сам видео да се та ситуација мало отела контроли. Назвао сам Бошка Буху. Он ми је рекао, «Ништа. Не мрдај. Све ће то да буде у реду. Смири се ту. Сад ћу ја да дођем.». Међутим, у међувремену наишла је још једна патрола која је буквално улетела, онако, међу нас. Пошто сам ја, како сам био телефонирао, био издвојен од те интервентне, где је овај полицајац, значи кад је излетео из кола, буквално ми уперио пушку у главу и рекао ми да легнем доле. Ја сам ту опет изреволтиран и њему отео био пушку и мислим, не желим стварно да се шегачим са тим, и онда сам разоружао и ту другу патролу, да би касније, ови из интервентне, који су били на другој страни парка, јер су ме пустили да, оно што се каже, у приватности разговарам са Бухом, притрчали и ту смирили целу ту ситуацију. У том једном моменту, значи већ је дошла повећа екипа, не знам из «29.-ог», који је тај протокол. Значи, почели су да се распитују о томе ко је пуцао, шта је пуцао. Ја сам рекао да сам ја био пуцао. Објаснио сам због чега. Узели су ми парафинску рукавицу и рекли ми да сам слободан. Ту је дошао, у том моменту заменик начелника службе Мијатовић и онако почео да се пред свима ту иживљава вербално надамно. Ту је онда дошао и покојни начелник Буха, где је Мијатовић, не знам, ту, прво они мене нису хтели да ухапсе, па је онда Мијатовић инсистирао да ме ухапсе. И на крају сам се ја сам ухапсио. Сам сам себи ставио лисице и рекао да нико због овога не би, не знам, постављао касније питања, приведите ме, па ћемо после да видимо, ко је крив и за шта је крив. Значи то је око тог инцидента.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може сведок мало, окривљени, мало ближе да нам објасни, како је дошао у Кулу, када је добио информацију да је Јединица у протесту? Маричић долази код њега, обавештава га. Ту се у међувремену дешавају неке друге ствари, и он одлази у Кулу. Како и са ким?

Окр.Милорад Улемек: Како мислите како?

Председник већа: Мислите ко је контактирао да оде окривљени Милорад Улемек у Кулу?

Заменик Специјалног тужиоца: Да. И са ким је отишао у Кулу и којим превозним средством?

Председник већа: Да. Пошто је одговорио на питање да је по позиву Милорада Брацановића отишао у Кулу, док је трајао протест.

Одговорите на ово питање, са ким сте отишли и којим превозним средством до Куле, тада док је постојао протест?

Окр.Милорад Улемек: Отишао сам аутомобилом. Који је аутомобил био, сада заиста не знам. Значи, био је аутомобил службе. Отишао сам са, ту су била ова два момка, који су били, како да кажем, ови моји пријатељи из града, који су тада обезбеђивали моју кућу и моју породицу. Мислим да их је било чак и тројица, и кад је послат тај аутомобил по мене, дошла су још двојица, тројица са још једним аутомобилом. Један или двојица припадника Јединице за специјалне операције који су тада у то време, чини ми се, обезбеђивали тај хол, односно седиште где је боравила служба.

Председник већа: Искористићу сада ја право на једно питање у контексту претходног питања. Реците нам да ли је на прослави рођендана Светлане Ражнатовић, у клубу «Ступица», био присутан пок. Душан Спасојевић или било ко од лица који се помињу као окривљени у оптужници?

Окр.Милорад Улемек: Не. Душан Спасојевић онда није могао да присуствује јер је био у притвору у Централном затвору. А од ових других лица, тада на том рођендану, нико није присуствовао.

Председник већа: Добро. Наставите са питањима.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је дошао у Кулу, говори се касније о организовању некаквих састанака, договора и тако даље. Моје питање је, ко организује те састанке? Ко организује те састанке у Кули, у самој Јединици?

Окр.Милорад Улемек: Организују официри из команде. Значи, сама команда и сам командант Маричић Душко.

Заменик Специјалног тужиоца: А које тело је донело одлуку о блокади путева? Имамо две блокаде. Једна у Војводини, друга на Газели у Београду. Ко је донео такве одлуке?

Окр.Милорад Улемек: Тело команде Јединице за специјалне операције. Значи, ових 6 највиших официра, тада по функцијама и по чиновима у Јединици за специјалне операције, који су фактички чинили ту срж команде.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је у доношењу одлука учествовао и окривљени?

Окр.Милорад Улемек: Па ја нисам учествовао конкретно у доношењу одлука, јер ја ту никакве одлуке нисам могао да доносим, јер нисам био тада командант Јединице, али сам их подржавао.

Заменик Специјалног тужиоца: Којим техничким средствима је изведена блокада, најпре код Суботице, ако се добро сећам, или код Врбаса, а касније на Газели?

Окр.Милорад Улемек: Па, значи, ова прва блокада је била изведена возилима типа «Хамер». Мислим да је ту било 4 или 5 возила само. То је било чисто онако више нека симболика, ето, да се изађе, док касније, у Београду, је исто била извршена блокада возилима типа «Хамер», с тим што сам онда сва та возила, значи 24 возила, типа «Хамер» која је поседовала Јединица, са њима је значи, извршена та друга блокада у Београду, на Газели.

Заменик Специјалног тужиоца: Колико чланова ЈСО-а је учествовало у блокади на Газели? И како су били наоружани?

Окр.Милорад Улемек: Па сада тачан број чланова не знам. Није сигурно учествовало испод 150 до 180 људи, јер су сва возила, оно што сам ја видео, била попуњена, с тим што морам да кажем да је тада из, како да кажем, неке предострожности и тако даље, један део припадника остављен у Кули, оно што се каже, у самом центру. Тада су припадници били наоружани, значи, само својим лаким наоружањем, како да кажем, пиштољима, који су дужили.

Заменик Специјалног тужиоца: А ко је непосредно руководио том акцијом блокаде?

Окр.Милорад Улемек: Па знате како. Није ту било неког непосредног руководиоца.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је био први човек, командант једне такве акције, као што је блокада пута?

Окр.Милорад Улемек: Па, како да кажем, командант Јединице је био Маричић Душко, а непосредно командант те блокаде није био нико појединачно, него је она договорена у, да кажем, на том неком састанку, у том сету тих официра. Значи, где су подељене те неке, ајде да кажем, дужности. Значи, није било конкретно, наравно слушао се командант, као командант, значи, његова је била увек задња, али цео тај договор је пао, значи, у оквиру тих 6 официра, и мене који сам био ту.

Заменик Специјалног тужиоца: А где је био окривљени за то време, док је блокада трајала на Газели?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам дошао са њима, значи, када су они кренули, ја сам дошао са њима, до Београда. С обзиром да сам имао то заказано давање изјаве пред судом, везано за овај случај Ибарска магистрала, и с обзиром да сам био онако како сам био излетео из куће, ја сам се удаљио тада са тог протеста. Отишао сам на то суђење. У међувремену, та блокада је била прекинута. Ти момци су се вратили назад у базу у Кулу и ја сам право са суђења, значи, опет отишао, пресвукао се, и отишао назад за Кулу, јер је такав и договор међу нама био, кад сам ја прво оно вече дошао у центар.

Заменик Специјалног тужиоца: Има ли информација да је пок. Спасојевић тог дана био на Газели?

Окр.Милорад Улемек: Не.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли нема информација или није био?

Окр.Милорад Улемек: Не. Пок. Спасојевић није био на Газели тога дана. Није био међу тим припадницима. Да ли је он био негде около, ја стварно не знам. Значи, немам такву информацију, али међу припадницима самим, значи, унутар те блокаде, није био.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је одлука о блокади путева, садржавала у себи некакву одлуку о тзв. резервној варијанти? Шта ако ствари крену нежељеним током, и измакну контроли? Како би се Јединица у том случају, или у тим случајевима употребљавала?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Ту није било никакве речи о никаквој употреби, значи, о никаквом употребљавању Јединице. Једноставно, ми смо знали, значи, знали смо да смо добијали, како да кажем, пуно тих писама, телеграма подршке, порука, од многих других организационих јединица из МУП-а, тако да смо сигурно знали да нико из министарства, поготово не на један начин, на силу, неће стати пред Јединицу. Не због тога што се неко плашио Јединице. Нас је ипак било само 180 ту, са 24 возила. Значи нисмо ми могли да представљамо неку тако респективну силу, против државе, јер су сви схватили да је то један миран протест. Значи без исказивања било каквог, да кажем, бахатог понашања или плашења неког. Док да је војска се на било који начин

појавила, ми би се аутоматски повукли. Значи, није било никаквог плана Б, Ц, не знам ни ја шта.

Заменик Специјалног тужиоца: Код прославе дана Јединице, или дана центра у Кули, помешао сам та два...

Председник већа: Центра.

Заменик Специјалног тужиоца: Центра. Вршена је одређена демонстрација. У чему се она састојала? Шта је све демонстрирано?

Окр.Милорад Улемек: Па ту је демонстрирано, како да Вам кажем, један спектар свих оних радњи, које је Јединица, и задатака, значи, које је Јединица у стању да изврши. Не знам, од хапшења лица, десантирања хеликоптером, показна вежба са псима, откривање експлозива, упад у просторију, ослобађање талаца, скокови са падобранима, напад на аутобус, вађење талаца из аутобуса, борилачке вештине. Значи, читав тај један низ вештина је био приказан тим званицама које су тада присуствовале тој прослави.

Заменик Специјалног тужиоца: Како каже, 9. марта 2003. године је из свог стана прешао у онај стан на Нови Београд. Којим аутомобилом се превезао у тај стан?

Окр.Милорад Улемек: То је био аутомобил марке «БМВ» тројка, који је тада ту користио више за превоз ових припадника до аутобуске станице на крају смене, и евентуално за превоз моје деце до школе и до обданишта.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може да се сети регистарског броја тог аутомобила?

Окр.Милорад Улемек: Заиста не могу да се сетим.

Заменик Специјалног тужиоца: 12. марта 2003. године, како каже, налазио се у својој кући. Када чује први пут информацију на телевизији да је извршен атентат на пок. Премијера? Оријентационо, које је то време било?

Окр.Милорад Улемек: То је било, значи сад оријентационо, стварно сад за сатницу, не знам, због тога јер сам се тада бавио, оно што се каже, децом, али оријентационо, то је било, чуо сам, значи, пре него што су почели да објављују ове моје слике. Значи, у том неком интервалу, значи, можда, не знам, непосредно, одмах после, зато што је

било, сећам се да је било објављено да је био покушај атентата. Значи, онда још није било објављено да је пок. Премијер преминуо. Значи, сад не знам које је то тачно време било, али с обзиром да је речено да је био покушај, вероватно између његове смрти и тога када се то десило.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може да се сети времена када је видео своју слику на телевизијском екрану? Кад је то било?

Окр.Милорад Улемек: Мислите сатнице?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Окр.Милорад Улемек: Па не знам. То је било, значи у односу када је објављено да је пок. Премијер преминуо, не знам сад тачно, можда неких сат и по, два, нисам право да Вам кажем ни водио рачуна о томе.

Заменик Специјалног тужиоца: А када долази његова мајка у стан код њега? У односу рецимо на тај тренутак када он види своју слику на телевизији?

Окр.Милорад Улемек: Па једно сат времена после тога. Не верујем да је прошло више. Знате како, у тим моментима нисам баш мерио сатницу и гледао на време, јер је то, како да Вам кажем, била једна што се каже луда кућа. Али ето да кажем, у том једном интервалу од сат времена када је било објављено и када су почеле оне слике да се врте.

Заменик Специјалног тужиоца: Добро и разумљиво је. Кад је Пеле долазио код њега у стан на Новом Београду, да ли се осим показиваног интереса за Душана, интересовао и за још неко треће лице?

Окр.Милорад Улемек: Не. Ја се нисам интересовао конкретно за неко треће лице. Могуће да сам га питао како су ови момци из Јединице, јер сам знао да алудирајући на, да ли му се неко јављао из Јединице, јер сам пре тога био рекао овом Ненаду Шарету, пошто он није имао контакт са Пелетом, рекао сам му да проба на неки други начин. Онда сам га питао да ли он има неки контакт и да ли је њега неко контактирао од људи из Јединице. Углавном су, вероватно сам га питао, углавном око тих људи везано за Јединицу.

Заменик Специјалног тужиоца: Везано за догађај боравка на Копаонику. Да ли зна колико времена је Јединица била, боравила на Копаонику и где је била смештена?

Окр.Милорад Улемек: Где је била смештена? Ја мислим да је тада Јединица била смештена у «Конацима». Значи ту им је било, како да кажем, формацијски додељено од МУП-а. Мислим, нисам сигуран, зато што се дешавало да једне године бораве у овом хотелу «Путник» који је, не знам како се зове сам хотел, који је одмах на улазу доле на Копаонику, а да неки пут бораве у «Конацима». Мислим да су ове године боравили у «Конацима».

Заменик Специјалног тужиоца: Где је био тај ручак на коме је присуствовао и Гури? Где је организован?

Окр.Милорад Улемек: Тај ручак је организован одмах у једној тој таверни, која се налазила непосредно, близу тог места где су се вршили ти падобрански скокови. Значи, у односу на хотел «Гранд» паралелно одмах са хотелом, када се иде према доле скијашким стазама, не знам, ако познајете Копаоник, према оним тениским теренима.

Заменик Специјалног тужиоца: Како је Гури дошао на тај ручак? Да ли у нечијој пратњи или сам?

Окр.Милорад Улемек: Па ја мислим да је имао једног или двојицу својих ових личних пратилаца.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли га је неко испред Јединице ЈСО-а сачекао?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Знате како, ми смо у том кретању према тој таверни, када се договара тај ручак, јер сам генерал Гури је био са својим момцима ту присутан око целог тог дешавања, тих скокова и тако даље. Поготово што су тада требали да буду проглашени резултати тог првог дела турнира, па су онда ту сви били. Па смо онда одатле, буквално сви онако кренули у ту таверну, на пиће и на ручак. Било је ту доста тих момака, људи из Жандармерије, из Јединице и тако даље. Али, на том ручку се нас само неколицина задржала.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је у то време на Копаонику боравио и пок. Премијер?

Окр.Милорад Улемек: Ја немам, нисам имао таквих сазнања.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Тојага Жељко био на Копаонику приликом боравка Јединице?

Окр.Милорад Улемек: Тојага Жељко?

Заменик Специјалног тужиоца: Да.

Окр.Милорад Улемек: Да. Боравио је.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је све време боравио на Копаонику? Има ли такво сазнање?

Окр.Милорад Улемек: Па знате шта. Ја сам горе био само један дан. Сад да ли је он боравио све време, верујем да јесте био боравио, зато што је он био одређен као оперативац свог начелника одељења безбедности, да борави са том групом или не знам које је већ наређење имао, значи, да врши, како да кажем, неку контролу, контраобавештајну заштиту. То је био његов фах посла у том одељењу, да борави на Копаонику.

Заменик Специјалног тужиоца: Када Вас је јуче испитивао председник већа, Ви сте поименично говорили, ја се извињавам, лакше ми је да се обраћам преко председника већа. Окривљени је говорио појединачно о овим осталим лицима која се помињу у оптужници. Говорио је о томе колико зна о њима, шта зна о њима. Моје питање гласи, да ли је знао о имовном стању, нешто више, од тих лица о којима је јуче појединачно причао, и да ли је код неког од тих лица, да их не набрајам сада, нема потребе, одлазио у кућу, стан, где живе и тако даље?

Окр.Милорад Улемек: Само нисам...Јесте ли рекли о имовном стању?

Заменик Специјалног тужиоца: Да. Да ли сте одлазили код њих у кућу, стан и тако даље?

Окр.Милорад Улемек: Не. Никада нисам био код никога од ових лица, осим код Душана Спасојевића у тој Шилеровој. Значи, код ових других лица никада нисам био, нити сам ја био са њима толико близак да бих ја ишао код њих кући.

Председник већа: Ради конкретизације, када сте рекли да ли је окр. Милорад Улемек био код куће ових окривљених, да ли сте били у стану окр. Звездана Јовановића, окр. Саше Пејаковића и окр. Жељка Тојаге?

Окр.Милорад Улемек: Не. Никада нисам био у њиховим становима, мислим у становима где они живе са својим породицама. Никад нисам био.

Председник већа: Да ли сте били у блиским односима са њима, у смислу пријатељства ван овог службеног односа?

Окр.Милорад Улемек: Па, са Жељком Тојагом и са Сашом Пејаковићем не у таквим односима, а са Звезданом Јовановићем да, јер се познајемо дуго година, јер је био у рангу официра, али то су били односи, не знам, сретање у граду, пиће, прича, сретне ме у команди. Значи, никакви блискији односи међу нама нису били.

Председник већа: Да ли је постојао однос поверења у односу на службене активности које сте имали са окр. Звезданом Јовановићем?

Окр.Милорад Улемек: Како мислите однос поверења?

Председник већа: У смислу поверења у човека који обавља одређени посао, задатак у оквиру Јединице за специјалне операције?

Окр.Милорад Улемек: Да. Да.

Председник већа: Добро. Наставите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна за који новац је Владимир Милисављевић купио кућу у Земуну?

Окр.Милорад Улемек: Не знам заиста. Значи, ја тада, у то време, кад је та кућа купљена, значи, посредством Душана Спасојевића, нисам ни познавао ко је Владимир Милисављевић. Значи, нисам стварно знао, осим када је била та вечера, онда смо се упознали, односно претходно кад је та кућа гледана, пар дана, од стране Владимира Милисављевића, али нисам знао уопште момка и нисам знао са којим је новцем купљена, с тим што морам да нагласим да је она исплаћена у нека два дела, колико се ја сећам.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је Душан Спасојевић, поред оних «Аудија 8», о којима је јуче говорио и о једном блиндираном «Пежоу» који је раније поседовао, имао и некаквих других возила?

Окр.Милорад Улемек: Па ја сам приметио да има још једног, како да кажем, блиндираног «БМВ», петицу. То су углавном била та возила. Приметио сам да је његова супруга имала возило, цип, чини ми

се да је био, марке «Пајеро». За остала возила нисам знао, и ако их је имао, ја та возила нисам виђао.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је Душан Спасојевић, како окривљени каже, користио, односно Јединица за специјалне операције му је доделила обезбеђење. Да ли је Душан Спасојевић евентуално користио активности Јединице за специјалне операције и у неке друге сврхе, и у које ако јесте?

Окр.Милорад Улемек: Не. Ја сам већ рекао да Душан Спасојевић, осим са том групом која га је обезбеђивала, никада није имао никаквих додирних тачака, нити контаката са било којим делом Јединице за специјалне операције.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли зна колико је било лично обезбеђење Душана Спасојевића? Значи, независно од Јединице за специјалне операције?

Окр.Милорад Улемек: Па овако, ако брзо сада из главе, не могу да се сетим броја, али можемо на брзину да прерачунамо. Значи, четири возила, четири возача по две смене, плус обезбеђење објекта, па сигурно једно, значи, ван ових момака Јединице за специјалне операције, 12 до 16 људи. Сад не знам колико је он у смени држао око те његове зграде. Нисам никада улазио у те неке детаље. Али, ту између 12 и 16 момака, плус ови момци, сигурно је имао.

Заменик Специјалног тужиоца: Чиме су били наоружани?

Окр.Милорад Улемек: Ја мислим да је само део један тих момака, односно једна смена можда била наоружана само пиштољима. То су били, како да кажем, цивили, значи, нису могли да имају какво веће, да кажем, аутоматско наоружање.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто се често помиње та Шилерова улица, окривљени и сам каже да је одлазио тамо. Да ли може мало ближе да нам опише како је та кућа изгледала? Из чега се састојала?

Окр.Милорад Улемек: Па то није била једна кућа. То су биле три куће у том дворишту и био је тај тржни центар, он фас, овако испред тих кућа. Значи биле су ове две куће у којима су живели Душан Спасојевић и Миле Луковић Кум, и била је та једна, како да кажем, мало већа кућа, која у оно време док сам ја долазио, чини ми се да није била намештена и да није била у ентеријеру скроз завршена, него да се тај намештај тек

тада попуњавао. Њих двојица су живели у ове две куће. Ту је био један базен, значи, велики. Не знам која је величина била, али онако, већи базен, заузимао је већи део дворишта. У склопу је била гаража. Изнад је био тај тржни центар, мислим да је имао три спрата. У склопу тог тржног центра постојао је тај кафић и у овом другом делу су били ти, не знам, те просторије које су требале да буду предвиђене за те локале, не знам за коју делатност.

Заменик Специјалног тужиоца: Хвала. За сада немам више питања.

Председник већа: Право на питања има заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш: Пошто је окривљени објаснио да се више пута сусрео са Зораном Ђинђићем, председником Владе. Да су више пута разговарали телефоном и да су ти њихови контакти увек били без конфликта. Чак су се, каже, један другоме обраћали, на «ти». Да ли је у било којој ситуацији дошао у сукоб са пок. Зораном Ђинђићем?

Окр.Милорад Улемек: Мислите у вербални сукоб?

Председник већа: Било које врсте?

Окр.Милорад Улемек: Не. Никада нисам дошао у било какав сукоб са пок. Премијером Ђинђићем. Значи нити вербални. Можда је то било у тим неким нашим причама, не знам, поготово везано кад се ово дешавало, овај протест, мало, да кажем, тог неког неразумевања, можда и са моје и са његове стране, па то може да се схвати као неко неразумевање тог неког усклађеног разговора, али неки вербалан сукоб, никад ми нисмо ушли у никакав сукоб. Имали смо врло коректне односе.

Заменик Специјалног тужиоца: Рекао је да је једном приликом почео да дави Љубишу Буху Чумета, и да је Душану Спасојевићу и Љубиши Бухи рекао да ће се лично постарати да им се главе поодкидају ако се буду хвалили да су били умешани у протест Црвених беретки. Да ли су се они према њему опходили на исти начин? Да ли су смели то њему да чине?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Знате шта, ја сам онда, у том револту, сад сам ја рекао да ћу се постарати да ће им се лично главе поодкидати. Значи, више је то било, оно, у фигуративном смислу, како да кажем, у некој тој мојој презентацији у односу на оно што су они

урадили, него што сам ја то сада, бавио се откидањем нечијих глава. Они се према мени никада тако нису односили. Значи, никада са њихове стране мени нису биле упућене такве речи, нити сам ја њима икада упутио било какве речи те врсте, осим за време тог сукоба, значи, поводом тог разлога.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је на питање председника већа одговорио да му није познато да се Душан Спасојевић бави кривичним делима, па тиме ни убиствима. На основу чега је посумњао да Душан Спасојевић има везе са убиством Момира Гавриловића?

Окр.Милорад Улемек: Па ја нисам рекао да сам ја посумњао да Душан Спасојевић има везе са убиством Момира Гавриловића, него сам рекао да у том моменту, кад сам ја долазио на тај састанак се водила једна, онако, како да кажем, па није то била расправа, то је било, онако, неко препуцавање између њега и Љубише Бухе Чумета, где сам ја, значи, само чуо један контекст те приче, где сам ја касније, значи, када је Љубиша Буха Чуме отишао, питао Душана, значи, да ли сам ја то добро, због чега је дошло до тог препуцавања и онда сам видео да је Душан био онако, зајапурен, да му је била повређена сујета и тако даље. На шта ми је он одговорио, значи, да не знам, ништа то је нешто за оног Гавру, где сам ја због тога, значи, упутио питање Душану Спасојевићу да ли то има везе са пок. Момиром Гавриловићем.

Заменик Специјалног тужиоца: Каже да му је Душан Спасојевић негирао да је учествовао у покушају убиства Љубише Бухе. Да ли то значи да је неко тврдио супротно, и ако јесте, ко је то тврдио?

Окр.Милорад Улемек: Да ли можете да поновите питање да ли је неко?

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је негирао Спасојевић да је учествовао у покушају убиства Љубише Бухе. Да ли то значи да је неко тврдио супротно, да он јесте, пошто је у разговору са окривљеним, он то изјавио?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Није мени нико, како да кажем, посредно пренео ту информацију. Ја сам то чисто Спасојевића питао, пошто је у то једно време, почео да, како да кажем, буквално пљује и да на неки начин лоше прича о Љубиши Бухи Чумету, могуће да сам га питао, да ти немаш некакве везе са тиме, јер сам видео да се у то време баш направио један тај јаз, и да је Душан Спасојевић почео већ у то време да се понаша онако како се није понашао до тада. Значи, у том контексту, можда је било постављено то неко питање, где се он мени, не

знам шта је рекао, «Ма не. Он ми је кум или он ми је ово, оно», не знам шта је већ ту набрајао. То је одговор.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су Љубиша Буха и Душан Спасојевић заиста имали неке везе са протестом Јединице за специјалне операције, како су се хвалили?

Окр.Милорад Улемек: Одговорно тврдим да Љубиша Буха Чуме и Душан Спасојевић нису имали никакве везе са протестом Јединице за специјалне операције, осим оног дела, значи, где је Душан нама у једном одређеном моменту, пренео поруку од стране Владе, а ту је, колико сам ја касније схватио, био и сам Љубиша Буха Чуме, с обзиром да сам их ја тада и видео кад сам ја долазио на састанак са пок. Премијером, испред, односно у дворишту зграде Владе Србије.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли се то током тог протеста уопште поменуло питање притвора Милета Луковића и других, који су били у притвору?

Окр.Милорад Улемек: Не. Између кога мислите? Између мене и Душана Спасојевића? Не. Никад се није разговарало на ту тему.

Заменик Специјалног тужиоца: Како се звао онај архитекта који је требало на дан атентата да буде на састанку око изградње базена?

Окр.Милорад Улемек: Милош Јеремић.

Заменик Специјалног тужиоца: Кад је уговорен тај састанак?

Окр.Милорад Улемек: Па тај састанак је уговорен, конкретно тај састанак је уговорен, како да кажем, 11.-ог увече, када сам се ја вратио из Куле за Београд, а о том неком виђању је већ било причано, оно што се каже, значи, ја сам дискутовао био са њим да би било добро да, с обзиром да је он већ рекао да је при крају те неке његове презентације, ја сам опет хтео да ова команда види шта је он то урадио. Значи, да би било добро да се тај састанак одржи. С обзиром да, како да кажем, није био фиксно ни постављен тај састанак за тај 12.-ти, јер чини ми се да се говорило да ли ће да буде у 12 сати, да ли ће да буде у 14 сати, остало је на томе, да ја овом момку јавим када треба да дође у ту команду, управо због тога јер смо ми хтели прво да расправимо на том састанку 12.-ог, о свим овим другим дешавањима, типа Грчка, Црна Гора и тако даље, па у једном моменту, значи, да укључимо и тог момка. Значи, он је знао да треба да дође у среду. Међутим, конкретно остављен је био на стенд бају, да му се јави када треба да приступи том састанку.

Заменик Специјалног тужиоца: Ко је још требало да буде на том састанку?

Окр.Милорад Улемек: На том састанку су требали да буду, с обзиром да је на овом састанку пре, 11. марта, присуствовао онако мало шири, да кажем, колегијум, с обзиром на врсту састанка, јер је тај састанак био више оперативни. На том састанку су требали да присуствују, значи, командант Јединице, начелник безбедности, помоћник за логистику, оперативни помоћник, Звездан Јовановић, ја, не знам да ли је требао...

Заменик Специјалног тужиоца: Која су имена ових осталих набројаних официра?

Окр.Милорад Улемек: Са тог састанка? Па управо сам Вам сада навео.

Заменик Специјалног тужиоца: Помињете име Звездана Јовановића, а значајне су функције без имена.

Окр.Милорад Улемек: Мислите које су функције биле ових? Не разумем које? Функције ових официра који су требали да буду присутни на том састанку?

Заменик Специјалног тужиоца: Имена тих.

Председник већа: Не. Ви сте одговорили мени на моје питање, са ким сте се сусрели на том званичном састанку у Кули 11. марта. А колега Мараш поставља питање са ким сте требали да се видите 12. марта 2003. године наводећи њихова имена и презимена и функције?

Окр.Милорад Улемек: Па ево управо сам сад набројао. Значи командант, извињавам се. Ја сам функције набрајао. Командант Јединице Душко Маричић, помоћник за безбедност Веселин Лечић, помоћник за логистику Драгослав или Добросав Крсмановић, оперативни помоћник Мића Петраковић, помоћник за резерву Звездан Јовановић, ја, као, да кажем, тај неки саветник и не знам да ли је требало да буде командант, командир, односно тадашње АТГ групе Халер Сениша.

Заменик Специјалног тужиоца: За које време је био састанак заказан?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам рекао да не могу сада да се сетим да ли је био у 12 сати или у два сата поподне. Заиста не могу да...

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је тога дана разговарао са неким од тих лица која је требало да се појаве на састанку?

Окр.Милорад Улемек: Тога дана сам разговарао само са Драгославом Крсмановићем.

Заменик Специјалног тужиоца: Из којих разлога је хтео да контролише шта се објављује у листу «Идентитет»?

Окр.Милорад Улемек: Па нису то били, како да кажем, неки конкретни разлози контроле. Да, хтео сам да контролишем у смислу само да, с обзиром да се тада, у то време, Душан Спасојевић почео понашати онако као што сам већ сад навео, да сада не понављам све то, и с обзиром да је онако био загрејан за тај лист, чисто сам ја хтео да имам на неки начин увид о томе шта се ту прича, у неком, како да кажем, политичком смислу, због тога што нисам хтео да, с обзиром да сам ја онда био добар са Душаном Спасојевићем, и да су то сви знали, да се ту пишу неке погрешне приче, где бих ја на неки начин, због тог неког мог контактирања и дружења са Душаном Спасојевићем био доведен у тај неки контекст да можда чак ја у целој тој причи стојим иза евентуалних тих неких прича, што сам увидео касније да сам био сасвим у праву, јер је познато да је у неколико тих бројева, да су изашли неки текстови врло овако непријатни и по мени врло некоректни.

Председник већа: Колега Мараш, да ли ће Вам сметати да донесем решење о прекиду главног претреса, ако Вас не омета у континуитету постављања Ваших питања.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе у трајању од 25 минута.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,20 часова.

Председник већа: Настављамо са процесном радњом саслушања првоокривљеног Милорада Улемека. Нека приступи пред судско веће за

говорницу. Право да настави постављање питање окр. Милораду Улемеку има заменик Специјалног тужиоца Небојша Мараш. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је као командант Јединице за специјалне операције имао могућност да самостално одлучује о употреби Јединице, целе Јединице?

Окр.Милорад Улемек: За време док сам био комадант? Не. Нисам имао право самостално да одлучујем.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је на оном састанку у Сурчину рекао уколико војска на било који начин интервенише ја имам довољно људи да их спречим. Да ли то значи да је онда хтео некога да пита за одобрење за супротстављање војним снагама?

Окр.Милорад Улемек: Па не. Тада у том случају с обзиром да ту фактички није било неке да кажем генерализоване команде, ја би тако наређење издао по неком свом сопственом нахођењу зависно наравно од ситуације која би се тада десила у граду.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је рекао да су у једном тренутку његов и Спасојевићев начин размишљања почели да се разилазе у чему се претходно огледала та сличност у начину размишљања и у којим ситуацијама се испољавала.

Окр.Милорад Улемек: Тај неки, како сте рекли начин размишљања се састоји из тога да се Душан Спасојевић понашао како да кажем оно нормално, значи у складу са оним од оног дана како сам ја почео са њим нешто приближније да се дружим, од 5. октобра. Значи нормална комуникација без неких нервних испада, без неког сиљења које је на момента излазило из тог неког Спасојевићевог говора, разговора, жаргона од тих момената, почетак јесени 2002. године. Значи ми смо до тада имали једну нормалну комуникацију где је Спасојевић углавном разговарао неким нормалним тоном. Свима се нама деси да се на неки начин изнервирамо, брецнемо итд. али баш од тада, од почетка те јесени 2002. године он је баш онако почео да се понаша насилнички, самим тим што је и повећао то неко своје обезбеђење, приметила се нека убрзана делатност самог Спасојевића, стално је негде ишао, путовао итд. Мени тај један начин понашања на који је он почео да се изражава и понаша се на неки начин косио од оног претходног периода када су то били неки нормални сусрети, нормалне конверзације, није било те бахатости, значи у том смислу.

Заменик Специјалног тужиоца: Када је рекао да је Љубиша Буха дошао успаничен у Кулу и тамо окривљеном рекао да су сви у паници због хапшења Спасојевића и Луковића у Француској, на кога је мислио? Ко је то био у паници и зашто?

Окр.Милорад Улемек: Ја сам то поменуо у контексту одговора на питање. Тада је конкретно поменуо Чедомира Јовановића, Владимира Поповића, Драгољуба Марковића, вероватно алудирајући на цео онај посао што је био урађен са овим хероинем па су, не знам да ли су они тада пошто нису имали никаквих информација од стране Спасојевића јер је он био ухапшен горе, односно заточен у Француској, нису знали у том једном моменту те можда неке праве разлоге и нису знали како ће Спасојевић да се понаша, да ли ће да вади своју кожу итд. Значи у том смислу су они били, колико сам ја онда схватио, успаничени.

Заменик Специјалног тужиоца: Са којим циљем је окривљени заједно са Чедомиром Јовановићем одлазио у Централни затвор у Београду код Душана Спасојевића.

Окр.Милорад Улемек: Са тим циљем јер на ова два састанка претходна са којима сам се видео са Љубишом Бухом и Чедомиром Јовановићем, значи на том фамозном мостићу код Сурчина управо је било говора о томе да Душан, сад ја не знам како је он то њима поручивао, преко кога, вероватно је имао неке своје везе, изворе како да то поручи, је претио у нека два правца. Први правац је да уколико га не изваде из тог притвора, затвора да ће он све то обелоданити и други правац је био да неће хтети да каже од кога тај новац за овај један део дроге која је пребачена у Румунију, ће моћи да се наплати. А циљ је био да се Душан убеди да не проклизава у тој некој својој причи и да цела та прича око исплате тог новца и свега тога буде одрађена онако како је то вероватно међу њима договорено. Ја у тој директној комуникацији везано за те исплате тог новца нисам учествовао.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је претио да ће обелоданити тај посао око пребацивања хероина у иностранство?

Окр.Милорад Улемек: Између осталог и то.

Заменик Специјалног тужиоца: А на чему се заснивала његова претња ако је то био државни посао.

Окр.Милорад Улемек: Па знате шта без обзира што је то био државни посао, то је био јавни посао и вероватно да је та информација тада изашла у јавност поготову што је то било неко време онако како се

каже та нова структура која је дошла на власт, оно што би рекли није легла на власт, да би то вероватно велику буру изазвало а и вероватно и све оне информације које Душан Спасојевић могао да изнесе у јавност по питању свега оног како је он говорио што је раније, односно у том периоду до 2001. године и раније у периоду 2000. године радио, договарао са том тада будућом а тада садашњом власти вероватно да би то изазвало многе буре и потресе.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је на почетку свог исказа рекао да не жели да својим казивањем пред судом помогне једном од председничких кандидата, није битно коме, једном од њих, а да другом одмогне, како то да му својим исказом помогне односно одмогне.

Окр.Милорад Улемек: Ја сам се ту можда изразио што се каже мало фигуративно, углавном хтео сам да кажем да не би желео да сам ја дао тај исказ 10. јуна пред саме прве председничке изборе, нисам хтео да нико профитира на том мом исказу, када сам рекао и једном и другом или другом кандидату мислио сам то укупно на све оне кандидате који су се онда кандидовали, с обзиром да колико год ми овде порицали и говорили да мој исказ утиче или не утиче ипак све до тих председничких избора многи су се позивали на то шта ћу ја да кажем, да ли ће то да утиче на политику или неће да утиче на политику, значи у том смислу сам ја то рекао. Можда сам све то у том моменту на неки начин мало фигуративније или погрешно изразио.

Заменик Специјалног тужиоца: Зашто је после оног објављивања саопштења МУП-а на телевизији рекао Шарету нађи Пелета и реци му да се склони од Душана. Зашто да се склони од Душана.

Окр.Милорад Улемек: Зато што је мени кроз главу прошло да су све те, сви ти ликови, све те слике се појавиле на телевизији, а опет у једном оном моменту сам схватио да је Саша Пејаковић уз самог Душана. Значи хтео сам да на сваки начин се било ко из јединице склони из те неке приче.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је рекао да је посредовао између оних грчких бизнисмена и људи из политичког и привредног живота у Србији, са којим мотивима је то чинио. Да ли је за то примао неку новчану надокнаду или имао неку другу корист или је то из неких трећих разлога радио.

Окр.Милорад Улемек: Не. То сам чинио искључиво из, мени се тада чинило из патриотских побуда јер сам видео да ти људи могу да

помогну и да хоће да помогну нашој земљи, да хоће да уложе одређени новац а с обзиром да сам на неки начин, не сад пратио, али да сам био упознат да Србија стално кубури са тим неким новцем, са тим неким донацијама. Значи то је било чисто једно моје лично ангажовање. Сад да ли би ја добио тај новац од свих тих послова, неки проценат, о томе тада није било никакве приче. Да ли би се после о томе причало када би дошло до тих реализација ја сад са ове позиције стварно не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: А када је то, како каже, пребачено на нижи ниво, на посредовање између тих људи из Грчке и Душана Спасојевића, који су ту разлози били у питању? Да ли је добио неки новац од Душана Спасојевића?

Окр.Милорад Улемек: Ту су већ била два разлога у питању. Један разлог сам навео у свом излагању. Тај разлог је био јер сам се ја надао, мислио да, пошто није прошла ова прича на том неком нивоу а видео сам да су ови Грци заиста заинтересовани да пошто пото уђу и инвестирају у нашу земљу, мада ми је било мало чудно, оно што се каже с коња на магарца, како би рекао сликовито, опет сам на неки начин хтео да их држим на вези надајући се да ће се те неке ствари које онда нису могле да буду одрађене исправити и сматрао сам да би било добро непрекидати, несећи те везе са тим Грцима. Други разлог је наравно био јер сам ја исто онда схватио да уколико се уђе у ове неке ниже, на послове који су већ мало приближнији том неком нашем нивоу да од тога може да се заради евентуално неки новац.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је како каже одлазак у Грчку доживео као неки спас, да не би стално био у жижи збивања, како објашњава то да се својевољно више пута враћао из Грчке у Србију и управо био у жижи збивања?

Окр.Милорад Улемек: Ја не знам у којој сам то жижи збивања био. Јесам био поводом протеста Јединице за специјалне операције, међутим ја везано за тај протест нисам имао никаква унапред сазнања да ће се то десити па да сам то хтео или нехтео да избегнем. А што се тиче овог другог дела, самим тим што сам ја комуницирао са покојним Премијером и одрађивао тај неки спој измеђ тих људи, по мени то није била нека жижа. Ја сам конкретно, када сам поменуо дешавања везано за то што сте Ви рекли у жижи, мислио сам чисто у жижи јавност, десила се Кула, па онда непосредно потом «Ступица», па сам стално био по тим новинама и насловима. Значи хтео сам једну такву врсту популарности да избегнем због тога што сам схватио да сам ја онда остао то би свакако шкодило неким људима што мени није била никаква намера.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли и даље мисли да је то државни посао везан за дрогу?

Окр.Милорад Улемек: Знате шта, сада са ове тачке гледишта не могу да се одредим с обзиром да то како је ишло после, и све оно што се дешавало, верујем да је делимично био и сад верујем да је био државни посао, јер тај посао није могао да се изведе без државе, мада опет сада улазимо у ту тему али видим да су питања онако са стране и заобилазна, нису конкретна али тада је за мене то био државни посао, сада видим да је више био неки полуприватни, полудржавни. Сада са ове тачке гледишта када погледам како је све то функционисало.

Заменик Специјалног тужиоца: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Право на реч има адв. Слободан Миливојевић. Изволите.

Адв. Миливојевић: Председниче ја се извињавам. Молба бранилаца окр. Улемека имајући у виду да смо ми данас перманентно од десет сати обавили низ питања и он је дао низ одговора очигледно да је у питању замор и ја бих замолио да због тог његовог стања издржљивости да прекинемо данашњи главни претрес и да наставимо сутра. Но можемо ми претходно да чујемо и њега шта он мисли да каже али види се и по њему да је концентрација опада и замор је на крају крајева и нама што слушамо а камоли њему што треба да даје одговор.

Председник већа: Добро. Поставили сте предлог. Ево јавља се адв. Момчило Булатовић.

Адв. Булатовић: Судија ја само да објасним. Овде имамо потпуно други начин вођења поступка где овде два сата проведена у оваквим условима, имате константно казивање окривљеног, без вођења записника неких шест седам сати. У оној ситуацији се диктира записник, па за време док диктирате записник окривљени се одмори. Овде ту ситуацију немамо тако да већ видим по гласу господина Улемека да већ теже говори. Сада је пола три. Мислим да нећемо изгубити ништа ако прекинемо данас и наставимо сутра. Мислим да је потпуно предлог на месту и надам се да уважене колеге немају ништа против тога. Хвала.

Председник већа: Ево чули сте предлог Ваших бранилаца. Шта Ви кажете на тај предлог?

Окр.Милорад Улемек: Ја могу да се сложим и да се не сложим са својим браниоцима.

Председник већа: Е па не може тако.

Окр.Милорад Улемек: Знам. Пустите ме само да завршим. Везано за проблем са мојим гласом. Вероватно се тај проблем појављује због тога што сам ја ових 17 месеци стварно био у једној изолацији па можда сам буквално док сам био кући причао шапатам сад овде опет у Централном затвору пошто сам у строгој изолацији немам баш могућност да комуницирам па се то можда сада одржава на мој глас јер овде дајем изјаву узастопно неколико дана по четири сата. Што се мене самог тиче ја се добро осећам. Е сад ово што се тиче везано за мој глас ја не могу да утичем на то. На то утиче прича коју ја овде причам из сата у сат. Да ли ће мој глас издржати или неће издржати ја на то не могу да утичем. Што се мене тиче можемо да наставимо.

Председник већа: Право на изјашњење о предлогу одбране окривљеног Милорада Улемека има заменик специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја ту одлуку заиста препуштам суду нека сам оцени да ли ће прихватити сугестије одбране или прихватити оно што нуди окривљени.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес а наставак главног претреса биће 14. јула 2004. године са почетком у 10,00 часова што је присутнима саопштено и раније. Настављамо са процесном радњом саслушања првоокривљеног Милорада Улемека.

Довршено.

Записничар

Председник већа-судија